Uitgegeven No. 92, Walestraat Kaapstad, elken Maandag en Donderdag Ochtend, en met de eersthomende post naar de Buiten Distrikten verzonden.
Termen:—*In de Stad per jaar Rds. 22, per kwartaal Rds. 5 4. In de Buiten-distrikten voor de twee Nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar, per kwartaal Rds 7, doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal*
*** *Prys 6d. per enkel Nommer.*

Published at No. 92, Waterstreet, Cape Town, every Monday and Thursday Mornings, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.
Terms:—*In Town, Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds 5 4.—In the Country, for the two Papers, Rds. 28 per Annum, per Quarter Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds 22 per Annum or Rds. 5 4; per Quarter.*
*** Single Paper, 6 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN

De Hr. H. A. J. Bier, *Bloemfontein;* De Heeren Truter & Kuys, *Burgersdorp;* De Hr. P. J. Davidtz, *Beaufort West;* De Hr. Z. J. Muller, *Prins Albert;* De Hr. W. D. Simpson, *Calvinia;* De Hr. Hend. Kleyn, *Caledon,* De J H van Ellewee, *Clanwilliam;* De Hr. D Vermaten, *Colesberg;* De Hr. A Arnholz, *Ceres* De Hr. F C Voigt, *Franschhoek,* De Hr. J M Johnson, *George;* De Hr. M Noome, J a *Graaff-Reinet;* De Hr. N Meyer, Ex. Hartenbosch *Mosselbaai;* De Hr. M W Theunissen, *Poesmansrivier;* De Hr. D. P. van Huyssteen, Hz. *Knysna en Plettenbergsbaai;* De Hr. B Wehmeyer, *Malmesbury* de Hr A. Stiemens, *Pretoria.* De Hr. G W B Wehmeyer, *Langekloof;* De Hr. H P Wiegman, *Paarl;* De Hr. C Standerwick, *Swellendam;* De Hr. P Kersten, *Stellenbosch;* De Hr. H A Zinn, *Tulbagh;* De heer van Dongen, *Richmond;* De heer M W Theunissen, *Riversdale;* De heer G Brehm, *Uitenhage;* De heer P J Pentz, *Wellington;* De heer C. Beck, *Worcester;* De heer G de Kock, *Wynberg;* De heer J Marais, *Fauresmith;* De heer Hugh Tinneny, *Hope Town;* De heer C A Neser, *Middelburg;* De heer P W O Auret, *Robertson;* De heer Thomas Melvill duToit, *Port Elizabeth;* De heer K. J. de Kok, *Winburg;* De heer J S de Villiers, *Murraysburg;* De heer F S Inner, *Namaqualand;* De heer K. de Lint, *Piketberg;* Heer J. Cornelissen, *Somerset West,* de Hr A F Schubart, *Potchefstroom,* De heer J A D Desvages, *Willowmoor.*

DEEL XXXVIII — MAANDAG, DEN 17 JUNY 1867. — No. 3,282.

Z. A. Associatie.

VERKOOPING VAN
EEN ZEEVERBLYF,
TE GROENEPUNT
ALSMEDE,
Roerende Goederen,
VATWERK, ENZ.

In den Insolventen Boedel van ROELOF ABRAHAM ZEEDERBERG.

DE Curatoren zullen ter plaatse zelve laten verkoopen, op

Heden, den 17 dezer,
'S VOORMIDDAGS TEN 11 URE,

Een zeer goed ingerigt ZEEVERBLYF, gelegen te Groenepunt, naby den ouden Vuurtoren, op korten afstand van het Strand, bevattende verscheidene ruime Kamers, alsmede de vereischte Bygebouwen.

TEGELYKERTYD ZULLEN WORDEN VERKOCHT,

De Roerende Goederen,

Bestaande in Mahonyhouten Rustbanken, Stoelen Leuningstoelen, Ronde Tafel, Tapyt, Boeken, Eet tafels, Spiegels, Glas en Aardewerk, Ladder, Molwagen, en verscheidene andere artikelen.

EN OP

Donderdag, 18 dezer,
'S VOORMIDDAGS TEN 11 URE,

ZULLEN AAN HET WYNPAKHUIS
IN DE HOUTSTRAAT, WORDEN VERKOCHT,

Acht en Twintig Stukvaten, van verschillende grootte, Vaten, Wynpomp, Wynhevel, Trappen, Wynemmers, Wynpakhuis Gereedschap, Hoepels, Emmers en verscheidenheden.

G. J. C. GIE, }
F. J. BROERS, } Gez. Curatoren.

Kaapstad, Kerkplein, 18 Juny 1867.
De heer J. A. BAM, Afslager.

PUBLIEKE VERKOOPING
VAN
VASTE- EN LOSSE GOEDEREN,
TE GROENBERG.

In den Insolventen Boedel van SIMON STEPHANUS KILIAN, van Groenberg.

DE Ondergeteekende als eenige Curator in bovengemelden Boedel, zal

OP VRYDAG
Den 28sten Juny,
's Morgens ten 10 ure precies publiek verkoopen:

Zekere Aandeelen in de welbekende ZAAI- en VEE-PLAATS, genaamd "RHENOSTER RUG," alias "WATER VALLEI," gelegen te Groenberg, omtrent een uur rydens van het Dorp Wellington, groot in het geheel 1184 Morgen en 596 vierkante Roeden. Groote kosten zyn door den Insolvent gemaakt in het maken van een nieuwen DAM. De Plaats is te welbekend om verder omschreven te worden.

Voorts,—Losse Goederen,
BESTAANDE IN
HUISRAAD van alle soorten, als Tafels, Stoelen, Kasten, Kisten, Ledikanten en Katels, met Bedden en Matrassen compleet, Glas- en Aardewerk, Keukengereedschappen, enz., enz., enz.

Boerdery Gereedschap,
2 Wagens, 2 Open Karren op Veeren, Ploegen, Eggen, Tuigen, enz., en wat verder tot eene Boerdery behoort.

Verder, Levende Have,
700 Kaapsche en Merino Hamels, en 7 Ezels.

EINDELYK,
2 Aandeelen in de Wellingtonsche Bank.

P. J. PENTZ, JF.zn.,
Eenige Curator.

Wellington, 13 Juny, 1867.

Kantoor van den Baljuw,
3 Juny, 1867.

IN Executie van Gewysden van het Hoog Geregtshof, in de hierondergemelde Zaken, zullen de volgende Verkoopingen plaats hebben:—

AFDEELING STELLENBOSCH.
W. H. HEROLD versus HENDRIK NICOLAAS HEYNS THEUNISSEN, P.zoon.
Op Vrydag, 21sten July, 1867, ten 10 ure 's voormiddags, ten woonhuize van Gedaagde, Somerset West, van 2 Paarden, 2 Koeyen, enz.

AFDEELING COLESBERG.
D. P. VERWEY vs. PIETER JOHAN MICHIEL VON MALTITZ.
Op Zaturdag, 29sten Juny, 1867, ten 10 ure 's voormiddags, ten woonhuize van Gedaagde, Middelwater van een Mahonyhouten Ronde Tafel, 1 Speeltafel, 1 Sofa, 7 Mahoniehouten Stoelen, 3 Yzeren Pypen, Pypen, 1 Ploeg, 1 Eettafel, 6 Stoelen, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

IN Executie van Gewysde van het Oostelyke Distrikts Hof, zullen de volgende Verkoopingen plaats hebben, namelyk:

AFDEELING PEDDIE.
GEO. WOOD, N.O., vs. JAMES ALLISON.
Op Vrydag, 21sten Juny, 1867, ten 10 ure, 's voormiddags, te Grahamstad, van 1 Buggy, 1 Wagen, 10 Ossen, 8 Koeyen, Huisraad, enz.

AFDEELING COLESBERG.
SPIELMAN vs. KLAAS alias DU KLAAS.
Op Zaturdag, 22sten Juny, 1867, 's voormiddags ten 10 ure, op de Publieke Markt te Colesberg, van 1 Wagen, 6 Ossen, 1 Koe, 1 Kalf, 1 Bulkalf, 6 Schapen, 5 Bokken, 1 jonge Bul, 1 Geweer.

AFDEELING GRAAFF-REINET.
M. LILIENFELD vs. JOHANNES PETRUS JACOBUS MEINTJES.
Op Zaturdag, 29sten Juny, 1867, ten 10 ure, te Graaff-Reinet, van 4 Tafels, 3 Katels, 5 Stoelen, 1 Wagenkistje, 3 Bedden, 2 Tafels, 1 Kist, 1 Wagen, 317 Bokken, 98 Bok-lammeren, 6 Schapen, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

100 Extra vette Slagt en Trekossen,

ZULLEN aan Klapmuts Statie worden verkocht op
Heden, Maandag den 17 Juny,
alwaar zy stellig present zullen zyn.

☞ De helft van de Troep zyn byzonder Vet, en de attentie van Heeren Slagters waardig, terwyl de andere helft gedresseerde Trekossen zyn, en byzonder geschikt voor Togtgangers.

P. D. J. VAN DER BYL.
J. G. STEYTLER, Gz. Afslager.

50 Extra Vette Slagt en Jong Ossen en Koeyen.

ZULLEN op MORGEN, 18den dezer, na aankomst van den Eersten Trein, publiek uit de Markt Kraal, te Wellington, worden verkocht.

F. J. ROUX.
Wellington, 17 Juny, 1867.
P. J. PENTZ, JF.zn, Afslager.

400 Extra Vette Kaapsche Hamels
300 Do. do. Merino do.
200 Do. do. Kapater Bokken.

ZULLEN op MAANDAG, den 24sten Juny publiek aan de Klapmuts Statie worden verkocht
M. en J. MALAN.
Wellington, 13 Juny, 1867.
P. J. PENTZ, J.F.zn, Afslager.

1200 Hamels en Bokken.

OP MORGEN, DINGSDAG den 18den dezer, zal verkocht worden te Joostenberg, op de Plaats van Mejufvrouw de Weduwe DE WAAL, bovengemeld getal Kaapsche en Merino Hamels, en omtrent 100 Bokken, allen in uitmuntende conditie, opgebragt door den Heer H. DE WIT.

E. LANDSBERG & ZOON.

50 Extra Vette Slagt Ossen.

OP DINGSDAG, den 18den Juny aanstaande, zal bovengemeld getal Vee publiek verkocht worden uit de Kraal van den heer J. D. RETIEF, Wellington.
P. N. LATEGAN.
Paarl, 8 Juny, 1867.
DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu Adms.

Tweede Troep.

500 Extra Vette Kaapsche Schapen
500 Do. do. Merinos
50 Do. do. Kapater Bokken

OP WOENSDAG, 19 Juny, zal opgemeld getal extra Vette Schapen publiek worden verkocht aan Klapmuts.
D. A. MULLER.
Paarl, 11 Juny, 1867.
DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu-Adms.

75 Extra vette Zware Slagt Ossen

OP WOENSDAG den 19den Juny aanst., zal op gemeld getal Vee, opgebragt door den heer J. G. H. HORAK, Jr., publiek verkocht worden aan Klapmuts Statie.
A. J. F. DU TOIT & Co.
Paarl, 12 Juny 1867.
DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu-Adms.

Vierde Troep.

100 Extra vette Slagt Ossen.

OP DONDERDAG, den 20sten JUNY, zal op gemeld getal Slagt Ossen, in uitmuntende konditie publiek wordenverkocht te Klapmuts.
H. L. BOSMAN.
Paarl, 11 Juny 1867.
DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu-Adms.

800 extra vette Kaapsche en Merino Schapen. en
70 dito dito Bokken.

ZULLEN aan Klapmuts Statie worden verkocht op den 20 dezer.
DANIEL HUGO.
Paarl 12 Juny, 1867.
DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu-Adms.

Jonge Vruchtboomen.

TE bekomen by den Ondergeteekende, alle soorten van VRUCHTBOOMEN, als ook LIMOEN en NARTJES, tegen 6 PENCE PER STUK.
J. A. JOUBERT.
Wagenmakersvallei, 13 Juny, 1867.

£1 Belooning.

VERLOREN te Rondebosch, omtrent een maand geleden, twee jonge Brakken,—de Hond, zwart en taan gespikkeld en de Teef wit met roode ooren.

Bovenstaande belooning zal gegeven worden aan dengene die de Honden terug bezorgt by den Heer VAN LIER, Walestraat, of aan den Heer DREYER, Driefontein, Koeberg.

Spaarbank te Kaapstad.

VERBANDSCHULDIGEN wier interesten over het afgeloopen jaar nog niet zyn betaald, gelieven kennis te nemen, dat indien dezelve niet zyn voldaan voor het einde der maand Juny aanst., zy zullen worden ingevorderd door den Prokureur der Bank.
WM. SMITH, Sec.
27 Mei, 1867.

Pantechnetheca
EN
GOUDEN LAARS VEREENIGD,

Kleeder, Hoeden en Kousen Verkooper,
KOORD, MOLESKIN,
LINNEN,
Voerchits, Chits,
Laarzen & Schoenen,
80 & 82, LANGEMARKT-STRAAT,
KAAPSTAD.

LET OP DE
Gouden Laars
BOVEN DEN INGANG DER WINKELDEUR.

GLASWERK.

GEPERSTE EN GESLEPEN
GLAZEN, KARAFFEN,
KELKJES,
ENZ., ENZ., ENZ.,
Te Koop aan de
YZER MAGAZYNEN
VAN
RUDD, JONES & Co.
HOUTSTRAAT.

DE PAARLSCHE
Executeurs Kamer.
Kapitaal £40,000 Sterling.
In 200 Aandeelen van £200 Elk.

TER Administratie van Eigendommen en Boedels waartoe dezelve mogt aangesteld worden als Executeuren, Administrateuren, Agenten, Curatoren en Voogden van Minderjarigen zoo wel als Trustees in Insolvente Boedels, enz. enz.

Directeuren.
De Wel-Ed. Heer J. R. ZEEDERBERG, M.D Voorzitter
— A. J. LOUW,
— J. W. THERON
— B. P. DU PLESSIS
— M. VAN DER SPUY, Hz.
— P. J. RETIEF, Fz.
— I. A. J. ROOS
AUDITEUREN:
De Wel-Ed. Heeren H. J. HUGO, en T. ROOS, T.
Directeuren vaceren elken Woensdag aan het Kantoor der Kamer Westelyke-Provincie Bank Gebouwen
I. HORAK DE VILLIERS, Sec.

Holloway's Pillen.—Ongeregeldheden van Maag en Darmen.—Deze Pillen werken met zulk eene beslissende kracht, en toch zoo zachtjes, dat menschen van het meest zwakke gestel ze kunnen innemen met alle vertrouwen om goed te slagen. Zy bevatten geen grein kwikzilver, of ander schadelyk bestanddeel, daar zy geheel en uitsluitend zyn zamengesteld uit heilzame planten. Zy zyn daarom even veilig als krachtig by alle ziekten, en als huismiddel kan niets van alles wat tot nu toe uitgevonden of ontdekt is, met hen vergeleken worden. Met deze onschatbare Pillen voor zich en de gedrukte verklaring, die aan elke doos bevestigd is, behoeft men geene andere geneeskundige hulp in elke gewone ongesteldheid.

Westelyke Provincial Bank.
PAARL.

Nominaal Kapitaal,	... ...	£50,000
Opbetaald Kapitaal,	... ...	30,000
Reserve Fonds,	... ...	10,000

Directeuren,
Wel-Ed. Hr. J. R. ZEEDERBERG, M.D. Voorzitter
— A. J. LOUW,
— MELT VAN DER SPUY, Hz.
— A. J. BECKER,
— P. DE V. MOLL,
— J. J. PROCTOR, M. P.
— J. SMUTS, M.D.

DE Bank geeft Renten op vaste Deposita, als volgt:
3 Maanden en daarboven, ... 3 per Cent.
6 „ „ ... 4 —
12 „ „ ... 5 —

Directeuren vaceren Dingsdags en Vrydags, 's tegens te 10 ure, om over Applicaties voor Disconto beslissen.

Ceres! Ceres!! Ceres!!!

MEJUFV. BERGMAN, van Tulbagh, brengt ter kennisse van het publiek, dat zy een PRIVAAT LOGIESHUIS heeft geopend te CERES, in het dubbele verdieping Huis gelegen tegen over de woning van den Heer KAREL J. VAN DER MERWE.

Uitmuntende geryven voor Heeren en Huisgezinnen die daar komen voor bezigheid, pleisier of anderzins.

Private Zit en Slaapkamers.

Degenen die het Huis met hunne ondersteuning begunstigen zullen het zoowel aangenaam als geryflyk vinden.

Goede S[illegible]egie.

SUBIET OVERLEDEN, te Rondebosch, op den avond van Maandag, den 10den dezer, Jongejufv. ALIDA ALETTA VAN EYSSEN,—waarvan door deze aan Familie en Vrienden wordt kennis gegeven.

OVERLEDEN aan de Woning van den Heer P. J. MOHR, Michells Pass, Breederivier, op den 3 dezer, Mejufvr. de weduwe J. D. MOHR, geboren THERON, oud 83 jaren, 5 maanden en 12 dagen, diep betreurd door hare familie en eenen grooten kring van vrienden.
11 Juny 1867.

AAN Bloedverwanten en Vrienden wordt bekend gemaakt, dat het den Heer van leven en dood behaagd heeft, op den 18 Mei door den dood weg te nemen ons teedergeliefd dochtertje CHRISTINA ELIZABETH, in den jeugdigen ouderdom van 1 jaar en 6 dagen.

E. H. F. DE ROUBAIX,
M. H. R. NIEUWOUDT.
Baviaanskloof, Distrikt Uitenhage.

MAANS VERANDERINGEN.

Juny	17 Volle Maan......	6u. 8m. 's Voormiddags
	25 Laatste Kwartier	6u. 42m. 's Voormiddags
July	1 Nieuwe Maan	11u. 2m. 's Namiddags
	8 Eerste Kwartier	6u. 45m. 's Namiddags.

DE
Zuid-Afrikaan

Kaapstad, den 17 Juny 1867.

WAT VAN HET VRYWILLIG BEGINSEL KAN VERWACHT WORDEN?

HET kan zyn dat het "Vrywillig Beginsel" of de onttrekking van alle hulp aan alle godsdienstige genootschappen in de theorie volkomen juist is. Dat ontkennen wy niet; maar in de praktyk is het twyfelachtig. Wy wagen het niet om met gezag in eene zaak te beslissen waar zooveel verschil van gevoelen heerscht. De een meent dat een zeker geloof moet heerschen, en een ander dat men eenige wyziging van dat geloof behoorde intevoeren, en gedeeltelyk, zoo niet geheel, aannemen. De gevoelens verschillen, en ons past het niet te zeggen wie al of niet gelyk hebben. De Nederd. Hervormde Kerk heeft zich echter aan eene zekere reeks van gevoelens verbonden, welke haar duidelyk onderscheidt van andere kerkelyke vereenigingen, die men in deze kolonie kan vinden. Er zyn andere ligchamen van belydende Christenen, Episkopalen, Wesleanen, enz., die gelooven dat hunne verschillende leerstellingen juister en meer afdoender zyn dan die der kerken van welke zy verschillen. Eenige dezer kerken hebben zich staatsonderstand verschaft, maar deze staatsonderstand kan in sommige gevallen buiten alle billyke verhouding zyn tot het aantal zyner leden, en ook geheel strydig met eene billyke en regtvaardige verdeeling der publieke fondsen voor godsdienstige doeleinden. Wy zyn gelukkig niet in de positie van Ierland, waar tienden voor de ondersteuning eener godsdienst, die de Ieren niet goedkeuren, wettig worden geheven. In elk ander land zoowel als in Ierland, moet zulk eene belasting natuurlyk tot misnoegen en eindelyk tot opstand leiden, en wy gelooven dat het Fenianisme vooral tegen deze monsterachtige onregtvaardigheid was gerigt. Daar Ierland slechts eene vlieg is in de handen van Engeland moet elke tegenstand, hoe gegrond ook, natuurlyk magteloos en elke poging te vergeefs zyn. Wy glimlagchen om het Feniaansche stuk onzin, maar wy erkennen daarom niet minder de onloochenbare onderdrukking van het Iersche volk door de Britsch regering, vooral in zaken hunne godsdienst betreffende. De Fenians sloegen den verkeerden weg in om zich te verligten, maar de Ieren zyn met dat al toch een onderdrukt volk. Ware het Vrywillig Beginsel in Ierland gevestigd toen het zulks moest, dan zouden waarschynlyk de onaangename gevolgen voorkomen zyn waarvan de Iersche geschiedenis vol is, en wy zouden welligt nooit van het Fenianisme gehoord hebben. Wy erkennen dat de massa van het menschdom zonderling is om te behandelen. Hunne gevoelens omtrent de meeste zaken zyn gewoonlyk by de eeuw waarin zy leven ten achteren. Zy hebben echter een regt op hun eigen gevoelen, en handhaven het. Publiek gevoelen is natuurlyk de stem der meerderheid onder de belanghebbenden, maar eene enkele getalsmeerderheid is niet noodzakelyk een toetsteen voor wat waar is. Integendeel beweren wy—ofschoon wy weten dat wy ons aan kritiek blootstellen—dat de waarheid het meest waarschynlyk by de minderheid gevonden wordt. Maar wy willen dit argument niet voorttezetten. Wy hebben nu te doen met het Vrywillig Beginsel en zyne waarschynlyke gevolgen.

Er is welligt geen man in de kolonie, die meer eerbied heeft voor godsdienstzaken dan de heer Solomon, de voornaamste dryver van de "vrywillige beweging." Zyn tegenstand tegen de tegenwoordige verdeeling der kerkelyke toelagen rustte niet op eenig afgetrokken denkbeeld van staatsonderstand of de betrekkelyke aanspraken van verschillende kerken. Hy dacht en dacht juist, dat als godsdienstige inrigtingen door de algemeene inkomsten moeten ondersteund worden, allen billyk en evenredig tot het fonds bydragen hetwelk tot dit doel ter beschikking der Regering is gesteld, allen ook evenredig deelen moeten. Hy wees aan dat de verdeeling zeer ongelyk, en dus onregtvaardig was, maar hier eindigde zyn argument. Hy kon niet aantoonen, en wy gelooven dat niemand het kan, dat in een land als het onze, waar de bevolking dun gezaaid is, en de omstandigheden der bewoners alles behalve bloeijend of zelfs hoopvol zyn, dat de godsdienst, die magtige beschavende kracht, beter zal gebaat worden door het Vrywillig Beginsel dan door de tegenwoordige inrigting. Wy gelooven dat als groote en welvarende gemeenten zich hare eigene middelen van godsdienstige ontwikkeling moeten aanschaffen, zy zulks zeker zouden doen, en daarom meenen wy dat de onttrekking van den Staatsonderstand aan de ryke gemeenten een zeer billyke maatregel is. Ja, wy zyn zelfs sterk van gevoelen dat als de geestelykheid zich meer met hare gemeenten vereenzelvigde dan nu het geval is, waar zy ryke staatstoelagen genieten, het veel beter zou zyn voor de gemeenten onder welke een groot getal der leeraars nu sluimert en slaapt, eenvoudig tevreden zynde met de vervulling van niet zeer moeyelyke pligten. De tegenwoordige werktuigelyke betrekkingen tusschen de begunstigde geestelykheid en hare gemeenten zyn alles behalve bevredigend. De banden van den geestelyken zyn gebonden, en die van de leeken ook, zoodat er geene hartelyke zamenwerking tusschen hen is; en deze kan er ook niet bestaan zoolang het inkomen van den geestelyke geheel onafhankelyk is van het nut en de aangenaamheid zyner diensten.

Wy bespreken nu het punt niet welke uitwerking op een levendig Christendom het gevolg kan zyn als een geestelyke in zulke omstandigheden wordt geplaatst dat hy meer moet prediken om te behagen dan te stichten; of om het eenigzins krachtiger uittedrukken, te prediken om te leven, dan alleen te leven om te prediken, zooals nu het geval is. De behandeling van dit vraagstuk zou ons nu te ver wegvoeren, en wy laten het dus eenvoudig aan de overweging en het byzonder oordeel onzer lezers over.

Sedert het bovenstaande geschreven werd is de "Vrywillig Beginsel Bill" door den Raad verworpen. Dus zal zy in het eerste jaar nog geen wet worden.

AANSTELLING.—De heer T G White, als waarnemend consulair agent te Simonsstad voor de Vereenigde Staten van Amerika.

BYEENKOMSTEN.—Op 's meesters kantoor, boedel van J W Scheibe, derde, 3 July; boedel van J H Munnik, derde, 10 July.—Op dito, Malmesbury, boedel van P J Pienaar, speciale, 24 July.—Op dito, Caledon, boedel van H J Uys, derde, 12 July.—Op dito, Swellendam, boedels van A H en C J J Swart, eerste en tweede, 25 Juny en 2 July.—Op dito, Humansdorp, boedel van J G Roschet, eerste en tweede, 1 en 8 July.—Op dito, Prins Albert, boedel van J H van Enter, eerste en tweede, 1 en 8 July.—Op dito, Uitenhage, boedel van J J F le Clus, derde, 10 July.—Op dito, Port Elisabeth, boedels van Paterson, Kemp & Co., J Paterson en J Tee, derde, 3 July; boedel van Wallach & Solomon, speciale, 3 July; boedel van D Ross, speciale, 26 Juny.—Op dito, Grahamstad, boedel van S McArthur, derde, 3 July.—Op dito, Bedford, boedel van R Paver, speciale, 8 July.—Op dito, Somerset Oost, boedel van J J C Geyer, speciale, 28 Juny.—Op dito, Aliwal Noord, boedel van T Butler, jr., speciale, 3 July.

INTESTATO BOEDELS.—Byeenkomsten van de naaste bloedverwanten en crediteuren zullen gehouden worden in de boedels van: H D van der Westhuysen en vooroverleden man J A van der Westhuysen, op het magistraats kantoor, Prins Albert, 26 July.—A M C Joosen en nagelaten man P R Botha, en C M Botha en nagelaten man G J van Rensburg, op dito, Grahamstad, 31 July.—Dr. J Benbow en nagelatene weduwe, op dito, Fort Beaufort, 26 July.—Minderjarige kinderen van G D Viktor en M L of L C Graeff, beiden overleden, op dito, dito, 12 July.—A M Olivier en nagelaten man L A Kotzé, op dito, Aliwal Noord, 26 July.

SCHUTVERKOOPINGEN.—Op den 19den Juny, te Wellington, door schutmeester D. C. Marais, van 33 bok ooyen, allen met een gat door het linkeroor, en het regteroor ook gemerkt.—Op den 25sten July, te Twist, Riebeeks Kasteel, door schutmeester J. S. A. Walters, van twee zwarte muilezelinnen, de eene omtrent 9 maanden, de andere omtrent 3 jaren oud.

AFSCHAFFING VAN POSTKANTOREN.—Van af den 30sten dezer zullen de postkantoren te Greyton, Attaquas Kloof, Cango, Boven Olifantsrivier, en Wynandsrivier worden afgeschaft.

DE KAAPSCHE HANDELS BANK.—In de opgaaf van banknoten in circulatie voor de maand Maart, gepubliceerd in de "Gazette" van 28 Mei jl., wordt het bedrag der noten van de Kaapsche Handels Bank gesteld op £3,880, instede van op £13,880, waarop de "Eastern Province Herald" heeft aangemerkt dat het hieruit bleek dat er eene vermindering was in de circulatie der noten in de Handels Bank van £7,550 voor de maand, terwyl een naauwkeurige opgaaf eene vermeerdering van £2,450 aantoonde. Daar deze opgaaf eenen verkeerden indruk zou kunnen te weeg brengen, wordt de aandacht van belanghebbenden hierop gevestigd. De onnaauwkeurigheid is mede in de "Gazette" van ll. Vrydag hersteld.

CHINEESCH GRAS.—In een memorandum, gepubliceerd in de *Gazette*, zegt de heer McGibbon dat het *Bohmeria nivea*, of Chineesche gras, volstrekt geen gras is, maar een niet stekende netel. Zy is sedert de laatste 10 jaren in den Botanischen Tuin aangekweekt van zuigers en de verdeeling der wortelen. Zy wordt zelden hooger dan drie voeten. In China en India wordt zy van 6 tot 8 voeten. De heer McGibbon vreest dat hare aankweeking in onze drooge luchtstreek en boomloozen grond, als eene handels speculatie mislukken zal.

DE EDELE HEER BARRY, L.W.R., is Vrydag per *Norseman* naar de kolonie teruggekeerd, en werd denzelfden namiddag hartelyk in den Raad verwelkomd.

WEDEROM EEN DIAMANT.—De heer O'Reilly, van Hopetown, heeft wederom een steen naar het Koloniale Kantoor gezonden, die door alle kenners, en onder anderen door den heer Louis Hont, die van de Oranjerivier, waar hy zich nu bevindt, een certifikaat gezonden heeft, verklaard is geworden een diamant van het zuiverste water te zyn. Hoewel hy slechts 9 karaat weegt wordt de waarde geschat op £200.

DE KAAP OP DE PARYSSCHE TENTOONSTELLING.—Een private brief, die juist van een onafhankelyk en bevoegd beoordeelaar, zegt de *Standard*, ontvangen is, geeft het volgende berigt van de door de Kaap tentoongestelde produkten. "De ruimte is klein, te klein voor zulk eene belangwekkende kollektie koloniale produkten en curiositeiten. De Kaap en Mauritius waren de eenige kolonies die op den dag der opening gereed waren. De tentoonstelling is verwonderlyk fraai, als men de kleine ruimte in aanmerking neemt. Boven ziet men eenige prachtige horens, assegaaijen, schilden en wapens, als het ware gedragen door luipaards, antilopenvellen, enz. De kisten bevatten de ruwe stoffen en kruiden, terwyl de top wordt versierd door houtsoorten van elke kleur, nerf en schoonheid. De heer Currey heeft bewezen een zeer bekwaam commissaris te zyn, en is byna de eenige kolonist geweest, die de beoordeelaars omtrent technische zaken enz., goed kon inlichten. De houtsoorten zyn bewonderenswaardig, ook de wolsoorten, maar de vederen hebben een groot opzien gebaard, wat hunne grootte en vorm betreft. De Franschen moeten zeer jaloersch zyn op deze tentoonstelling van vederen. De Kaap is goed voor den dag gekomen, en de commissaris heeft zyn pligt byzonder goed vervuld."

EENE BUITENGEWONE KERKERAADSVERGADERING werd Donderdag alhier gehouden onder voorzitterschap van Dr. Heyns, om den van Ds. van de Wall ontvangen brief in overweging te nemen. Deze brief werd voorgelezen, waarvan wy hier een gedeelte laten volgen:

Bloemfontein, 30 Mei, 1867.

Wel-Eerw. en Eerw. Heeren, Geliefde Broeders in Christus,—Het einde des tydperks my door de wetten der kerk ter overweging van Uw Wel-Eerw. beroep vergund,—is daar.

Ik verwonder my niet, zoo gy myn besluit reeds vroeger te gemoet zaagt en ik u reeds onaangename spanning veroorzaakte. Evenwel, waarde broeders, myn tegenwoordige stand is gewigtig, zoowel als die, welke gy my aanbiedt. Het was my dus niet gemakkelyk te zien, naar welke zyde de schaal oversloeg, naar die van blyven of naar die van henen gaan.

Hadden berekeningen van een bloot uitwendigen aard my alleen geleid, ik zou my weldra uit het dilemma geholpen hebben ge[illegible]. Wenschende echter niet in de eerste plaats met vleesch en bloed te rade te gaan, maar met de belangen van 's Heilands strydende gemeente in Zuid-Afrika; wenschende Zynen wil te verstaan en dien met verloochening van het eigene te volgen, zoo gaf myn gemoed lucht aan menige ernstige verzuchting tot den Leidsman myns levens, en was het het to neel van langen stryd.

Ku nu, broeders, is het nog niet zonder een brekend hart ten aanzien der belangen, die ik hier in 's Heeren hand zal moeten laten, der banden die ik om Zynent wil zal moeten scheuren; maar toch met volkomen vrymoedigheid, dat ik my in den naam de

Heeren bereid verklaar tot u over te komen om u te helpen. Geve de verheerlykte Middelaar in de vruchten myns arbeids ten uwent erlang Zyne hooge goedkeuring hierin te kennen. Amen.

De Vergadering besloot de ontvangst van den brief met blydschap te erkennen, en eene commissie aan te stellen, bestaande uit: Ds. A. Murray, D. P. Marais, Geo. C. Gie, D. P. Krynauw, en J. J. Hofmeyer, om schikkingen te maken voor het vervoer van Ds. van de Wall en Zyn Eerwaarde's goederen naar de Kaapstad. Daar uit een privaten brief van Ds. van de Wall aan Ds. A. Murray bleek, dat ZEerw. te Bloemfontein gemakkelyk eenige wagens te huur zoude kunnen krygen, werd den Scriba gelast op de zelfden dag in zyn antwoord op den brief van Ds. van de Wall, van hem te vernemen, op welke voorwaarden die wagens zouden kunnen worden verkregen. Zyn Eerw. zal hierop binnen veertien dagen kunnen antwoorden en als dan zal de commissie over de zaak rapport doen aan den kerkeraad. De eerste afkondiging aan de gemeente van het aannemen des beroeps zal geschieden op aanstaanden Zondag.—De vergadering werd bygewoond door al de leden met uitzondering van ouderling van der Poel.—*Volksvriend.*

De Koorts te Mauritius.—De *Port Louis Commercial Gazett* van deze vreeselyke ziekte sprekende, zegt onder anderen:—De dagelyksche sterftelyst, hoe verschrikkelyk ook, geeft geen volledig denkbeeld van den ramp dien ons getroffen heeft; want zy spreekt niet van de duizenden menschen die daar nederliggen aan den oever van den dood, en die als de ziekte niet spoedig en aanhoudend afneemt, zeker moeten sterven. Zy spreekt niet van het aantal die uit gebrek aan geneeskundige hulp en door werkelyken honger zyn omgekomen. Zy geeft den *nadenkenden* stof om het aantal weduwen en weezen te gissen dat door deze vreeselyke ziekte is gemaakt, en die door den dood of de ziekte der mannen en vaders van allen steun zyn beroofd. In de vier eerste maanden van dit jaar stierven er op Mauritius 21,411 personen tegen 4,436 in dezelfden tyd van 1866; te Port Louis stierven op eene bevolking van 80,000, 11,663 van 1 January tot 30 April, tegen 1,234 in dezelfde tydruimte verleden jaar, en in Maarten en April zyn er 9,832 in de stad en 17,276 in de geheele kolonie gestorven.

Z. E. Sir R. Barkley heeft op eene byeenkomst van den Wetgevenden Raad verklaard, dat hy een zeker aantal Europeesche en Indische dokters uit Indie had ontboden, die binnen eene maand of zes weken konden verwacht worden. Als de ziekte dan geweken was dan zouden deze geneeskundigen nog goede dienst kunnen doen om de tegenwoordige doktoren, die in de zaak der menschheid hunne krachten hadden uitgeput, eenige verligting te geven. Z. E. besloot met de opmerking dat de geheele geneeskundige staf, de policie en het algemeene bestuur hun pligt zoo goed vervuld hadden als mogelyk was onder de buitengewone en bedroevende omstandigheden waaronder men verkeerd had.

Kolonisatie van Buysesland.—Te Victoria West is eene byeenkomst gehouden van personen die gunstig gezind zyn voor een plan om in het land ten noordwesten van Victoria West, aan deze zyde der Oranjerivier, volkpanters of grantees te vestigen. Een "Kolonisatie Maatschappy" werd door middel der resoluties gevestigd. Het beginsel van wederzydsche bescherming is een der hoofdtrekken van het plan. De 6de resolutie luidt:—"Dat de leden der Maatschappy van te voren moeten overeenkomen om hunne plaatsen aan elkander te doen liggen en zich te verbinden elkander te beschermen als zulks noodig is." Elke kolonist moet ten minste één Europeeschen bediende hebben. Een committee werd aangesteld om het doel der maatschappy uitte voeren en op 15 Mei rapport uittebrengen. Tot nog toe schynt men nog niet met de Regering over de zaak geraadpleegd te hebben.

Graaff-Reinet.—Maandag ll. verkocht de heer C. A. Neser by publieke vendutie, een prachtig huis, nu door den heer Blommenstein bewoond, en dat dezen met den grond £2,300 gekost had, voor £475 op twee jaren krediet.

De Handelaars die Noordwaarts gaan.—De *G. R. Advertiser* van 7 Juny zegt, deze week een brief van een handelaar ten noorden van Victoria West gelezen te hebben, waarin vermeld wordt dat de Korannas wederom een handelaar hebben mishandeld en uitgeplunderd, en dat de handelaars geene hoop ziende om door de Regering beschermd te worden, besloten hebben een kommando onder zich optemaken en de Korannas de regten van eigendom en persoon te leeren. Dit is het eenige wat zy kunnen doen, daar de Regering botaf geweigerd heeft om vergoeding voor hen te zoeken. De Regering zal veel beweging maken als de handelaars daar hunne natuurlyke regten handhaven, en zeker alsdan veel yver aan den dag leggen om de wet te handhaven in een land waar zy zelve zegt dat geen wet bestaat. Zy zal eenige der handelaars voor aanranding, welligt voor moord, opbrengen. Maar de jurie zal weten, dat er in een land waar geen wet bestaat ook geene overtreding is, en dat deze handelaars geen andere keus hadden om hun eigendom te beschermen; en zy zal deze menschen vryspreken. Het argument der Regering dat deze menschen hun gevaar kennen, en dus de gevolgen moeten dragen, of het gevaar schuwen, is der overweging niet waardig. In een tyd dat de menschen geprezen worden voor de uitbreiding des handels en het openen van onbekende deelen der aarde voor den zedelyken en godsdienstigen beschaver, die het spoor des handelaars volgt is zulk een argument erger dan onzin. De produkten uit het Noordwesten der kolonie aan deze en gene zyde der Oranjerivier in vee, struisvederen, enz., aangebragt, bedragen niet minder dan £30,000 per jaar, en zal al deze handel worden opgegeven, omdat de Regering hare onderdanen niet wil beschermen? Terwyl wy dit onderwerp behandelen, kunnen wy hier byvoegen als een bewys dat zelfs de gevangenneming eens moordenaars voor de Regering geen genoegzame prikkel is om eenige ponden uitte geven ten einde de wet in het land ten noorden van Fraserburg en Victoria West te handhaven, dat de man die 3 of 4 jaren geleden te Weltevreden een meisje vermoord heeft, reeds lang in dat land is geweest, en dat de Regering dit weet, maar niets wil doen om den moordenaar gevangen te nemen.

Hanover, 5 Juny.—De Wel-Eerw. heer Morgan van Middelburg, die hier is aangekomen, met het uitsluitende doel om het avondmaal aan de afgescheidenen uitte deelen, heeft een brief ontvangen, hem waarschuwende tegen zyne onwettige bedoelingen. Maar niettegenstaande dat heeft hy de plegtigheid voor hen bediend. De heer Burgers bood hem het gebruik zyns kansels aan, maar de heer M. schynt gewetensbezwaren gehad te hebben om dit aanbod aantenemen.

Zondag avond ll. is de heer Burgers in allerylnaar Graaff-Reinet vertrokken, daar hy vernomen had dat zyne moeder ernstig ziek was geworden.

Uitenhage.—Veldkornet Kirkman heeft aan den magistraat alhier geschreven dat de rooveryen der Kaffers elken dag erger worden. Op den 15 voerden 3 Kaffers, met kerries gewapend, met geweld 21 bokken van den schaapwachter des heeren Senekal weg. In de laatste twee maanden had de heer Senekal 92 bokken en 40 schapen verloren. De dieven zyn plakkers, en de heer Senekal zegt dat zy de boomen op de kroonlanderyen omhakken en vernielen. De heer Kirkman veegt de kroonlanderyen schoon, maar de plaats van den heer Senekal ligt juist buiten zyne wyk. Hy heeft den magistraat gevraagd om hem eenige policie agenten te zenden, om het land van deze roovers te verlossen, maar de magistraat kan hun geen hulp geven, want hy heeft geene policie om weg te zenden.

Somerset Oost, 8 Juny.—De jongeling Edward C. Dry, die beschuldigd is van vervalsching, heeft te vergeefs getracht om het regt te ontduiken, daar hy in eene der Hollandsche kampen achter Leteins berg tusschen Rouville en Basutoland is gepakt. De heer Millward, bevelvoerend officier van het Waschbanksche detachement der F. A. en M. Policiemagt, was op het spoor van een anderen misdadiger, en tegelyk een warrant voor Dry by zich hebbende, viel het hem niet moeyelyk om hem naar de gegevene beschryving te herkennen. Gevangene is gisteren namiddag te Somerset aangekomen en in de tronk gezet. Hy werd vergezeld door zyn vader, die de misdaad zyns zoons zeer ter harte neemt. Op de terugtogt werd het paard dat Dry van den heer R. Callahan zou gestolen hebben aan de Tarka gevonden, en te Somerset teruggebragt.

Eene brutale diefstal te Adelaide.—Zondag avond ll. werd het huis van den heer Andries Meyers tusschen 7 en 9 ure opengebroken, terwyl de familie in de kerk was. De roovers braken de wagenkist, die in huis stond open, welke twee 4 pond, en een 5 pond banknoot, omtrent 4 pond in goud en twee pond in zilver bevatte, namen alles er uit en verbrandden de kist. De kaart van de plaats des heeren Meyers, Lower Linton, Mancazana, en drie quitantien voor geld in de Beaufortsche bank, ter waarde van £500, worden ook vermist. Daar de kist verbrand is, weet men niet of deze papieren in de vlammen verteerd of medegenomen zyn.

Aanmoedigend.—De heer C. F. Ziervogel, van Pearston, een der eerste boeren in de kolonie die veel gedaan heeft om de Angorabokken in te voeren, is Maandag morgen door Somerset getrokken met twee fraaye Angorarammen, die hy naar Port Elizabeth brengt, zynde dezelve door den heer Ch. Barry, van de Kaapstad, gekocht. Dit bewyst dat de hoedanigheid van des heeren Ziervogels angoras op prys wordt gesteld. De heer Ziervogel heeft een kudde van 900 stuks. Hy rekent door elkander 3 ℔ haar te krygen, dat hy van 2sh tot 2sh 6d. per ℔ verkoopt, en krygt dus eene som die van het zelfde aantal schapen niet te maken zou zyn. De kansen op mislukking zyn ook minder dan by de schapen. De Angora is niet onderhevig aan brandziekte en minder blootgesteld aan de geilziekte, en zelfs als een zorgelooze schapenwachter ze laat afdwalen, komen zy zelve naar de kraal terug. De Angoras van den heer Ziervogel zyn even groot en zwaar als de gewone Kaapsche bokken. Ten einde de aanteelt van Angoras onder de boeren te bevorderen, en de betaling gemakkelyk te maken heeft de heer Ziervogel een aantal beste rammen en ooyen ten verkoop, en wil geele wolhamels in ruil nemen.

Z. A. Republiek.—Potchefstroom, 28 Mei.—Juist voor het ter perse gaan, ontvangen wy (*Argus*) de openingsrede door president Pretorius, op den 15den Mei jl. uitgesproken, by gelegenheid van de buitengewone zitting van den Volksraad te Pretoria.

Na gewesen te hebben op het dringende noodzakelyke van de afdoening der lynkwestie met den Oranje Vrystaat, wenscht ZHEd. dat de Volksraad een plan daartoe berame, daar de zending der commissie daartoe in January ll. nutteloos is geweest.

Verder wordt den Raad aanbevolen minstens nog zooveel noten te doen drukken als voldoende zullen zyn tot inwisseling der nog inloop zynde mandaten, terwyl van Zoutpansberg sprekende, ZHEd. o. a. het volgende zegt:—"Ik heb reeds eene Commissie van Onderzoek vooruitgezonden om den waren toedragt der zaken te komen, en te zien of de zaken niet misschien nog zonder oorlog kunnen worden teregt gebragt. Ik was intusschen verpligt het commando terzelfder tyd al te doen byeenroepen, dat tegen het einde dezer maand gereed zal zyn te vertrekken, daar de aanvraag om protectie zoo dringend was dat niet langer gedraald mogt worden, om tot dadelyke handelingen over te gaan."

Tyd en ruimte beletten ons meer dan de hoofdinhoud aan te halen;—in een volgend nummer hopen wy de rede in haar geheel op te nemen.

PARLEMENTAIRE VERRIGTINGEN

Wetgevende Raad.

Woensdag, 12 Juny.—De Raad hield zich byna den ganschen namiddag bezig met het bespreken van de ongeautheriseerde uitgaven bill. Eenige posten moesten overstaan; en voortgang gerapporteerd hebbende verdaagde de Raad tot Vrydag.

Vrydag, 14.—Petitien werden ingediend door den heer de Roubaix, van 115 inwoners van Robertson, omtrent den weg over Cogmanskloof; door den heer Godlonton, van 97 inwoners van Stockenstrom, tegen de afschaffing der magistrature; en van 250 inwoners van Port Elizabeth, ten voordeele van de Sharkstrivier Water Bill.

Het vrywillig beginsel.

De heer Wood stelde de tweede lezing voor van de Bill ter invoering van het Vrywillig Beginsel. Hy bewees uit het Oude Testament dat Abel en Kain, Abraham, Jacob en David vrywilligers waren geweest. Abel offerde de eerstelingen zyner kudde, Abraham zyn zoon, Jacob het tiende zyner bezittingen, David zyn goud op om Gode te dienen. De Joden handhaafden het Vrywillig Beginsel toen zy, uit de Babylonische gevangenschap teruggekeerd, Jeruzalem en den tempel uit vrywillige bydragen herbouwden. Wat het Nieuwe Testament betrof, ook daar vonden wy het Vrywillig Beginsel overal gepredikt. De arme weduwe offerde hare gave, en werd door Christus geprezen, in den tempel; en in de eerste Christelyke gemeente waren alle goederen gemeen. Zoolang dit beginsel in de kerk was gehandhaafd had zy gebloeid; zoodra de godsdienst afhankelyk was gesteld van menschelyke hulp was zy achteruit gegaan. Dit werd door spreker aangetoond door voorbeelden uit de jongste geschiedenis der Engelsche, en die van de Vrye Schotsche Kerk, welke in 10 jaren meer dan drie millioen pond door vrywillige bydragen had byeengebragt. Ook in Amerika werkte dat stelsel goed, en droeg ieder inwoner gemiddeld byna 2 dollars voor de godsdienst by. Waarom zou dat stelsel ook hier niet beantwoorden? Hy achtte het eene groote onregtvaardigheid dat er van de 400 gemeenten in deze kolonie slechts 80 ondersteuning genoten. En als men zich op de Akte van Kapitulatie beriep, dan antwoordde hy dat die Akte de Regering slechts verpligtte "om de godsdienst op den bestaanden voet te houden," en dit was dus geen argument tegen de onttrekking van den Staatsonderstand. Er waren destyds slechts 9 predikanten, en bovendien had de kerk in 1843 afstand gedaan van haar regt op staatstoelagen. Na nog eenige andere gewone argumenten uit de vrygevigheid van byzondere personen te hebben aangehaald, zooals die zich vertoonden in Miss Burdett Coutts en den heer Peabody, besloot hy zyne rede met te wyzen op de milde bepalingen van deze bill, die de bestaande leeraren gedurende hun geheele leven in het genot hunner salarissen liet, en stelde de tweede lezing er van voor.

De heer Barry ondersteunde.

De heer Breda zeide dat hy tegen de bill zou stemmen, daar de kolonisten over het algemeen te arm waren om in de behoeften hunner leeraars te voorzien. Het beginsel ware welligt goed in theorie, maar was slecht in de praktyk. Voor de Ned. Herv. kerken in de kolonie was het een levensvraag, en hy hoopte dat de leden aan dit belangryke vraagstuk regt zouden doen wedervaren. Hy stelde voor dat de bill heden over 6 maanden voor de tweede maal gelezen werd.

De heer Hare bestreed het beginsel der bill als het onregtvaardigste en willekeurigste dat men bedenken kon. Voor de inkomsten der kolonie beteekende de terugtrekking der toelage aan de kerken niets. En hy meende dat de bill alleen uit jalousie werd voorgebragt. Hy voorzag de schromelykste gevolgen van hare aanneming. Als men £20,000 voor het onderwys gaf, was £16,000 voor de godsdienst zeker niet te veel. Onttrok men Staatsonderstand aan de godsdienst dan moest men de toelagen voor onderwys, regtsbedeeling, enz. enz., ook maar afschaffen.—Het argument dat het niet billyk was om slechts 80 uit de 400 gemeenten te ondersteunen, bestreed hy niet onaardig door het voorbeeld van een Paterfamilias, met een groot gezin. "Veronderstel, zeide spreker, dat de twee oudste myner zonen my om een paard kwamen vragen, en ik hun dat verzoek toestond, omdat ik er het geld voor heb. Maar myn gezin wordt grooter en neemt sneller toe dan myn geld, en nu komen de jongsten en zeggen, "Wy willen ook een paard hebben," en geven als reden op dat de twee oudsten er een bezitten. "Wel, zeg ik, "dat is waar, maar zy zyn het eerst gekomen. Waarom kwaamt gy ook niet eerst, dan hadt gy ook een paard gekregen." Zou het nu regt zyn om Tom en Jacks paard te verkoopen, en het geld onder allen te verdeelen?" Spreker toonde vervolgens aan dat als men de publieke gelden niet zoo schandelyk verkwist had, het land er beter aan toe zyn geweest, en men grootere toelagen voor godsdienstige doeleinden geven kon, en dat terwyl sommige gemeenten ryk genoeg waren om in hunne behoeften te voorzien vele andere te arm daarvoor waren. Na nog eenige grappige aanmerkingen gemaakt te hebben omtrent de petities ten gunste van het beginsel, zooals de gewoonte der dames om hun predikant te kussen, was spreker aan dat het land niet ryp was voor het Vrywillig beginsel en men de maatregel nog gerust eenigen tyd kon uitstellen, en hoopte dat God ons er voor bewaren mogt.

De President was tegen het beginsel maar voor eene gelyke verdeeling van de Staatstoelagen onder de verschillende gemeenten. Een Christelyke staat mogt den onderstand aan de Christelyke kerken niet onttrekken, en voor de arme distrikten der kolonie vreesde hy het ergste als de bill doorging.

De heer Landsberg sprak in denzelfden geest, en verwachtte eene armenwet als de staatsonderstand werd ingetrokken.

De heer Van der Byl was voor de bill, en meende dat men by eene volgende gelegenheid niet zulke gunstige voorwaarden zou verkrygen.

De heer Godlonton meende dat de bill gelyk stond met een verbod op de godsdienst, en ondersteunde het amendement.

De heer Chase was voor het Vrywillig Beginsel, maar achtte de tyd ter invoering nog niet gekomen.

De heeren Vigne en Abercrombie spraken tegen het Vrywillig Beginsel.

De heer de Roubaix, de motie bestrydende, wees er op hoe karig de supplementaire bezoldigingen der predikanten door de gemeente betaald werden, en hechtte groote waarde aan de 3000 supplianten der petities. Hy zou tegen de Bill stemmen.

De heer Stein toonde de onregtvaardigheid van de wyze aan waarop de staatsonderstand werd verdeeld, en dat de oudste gemeenten in de kolonie slechts daardoor gebaat werden. Hy was voor de motie.

De heer Hoole ondersteunde ook de tweede lezing, en de heer Painter hoewel een vrywilliger in zyn hart, zag, de omstandigheden der kolonie in aanmerking genomen, den maatregel nog liever een jaar uitgesteld.

Nadat de heer Wood kortelyk de verschillende sprekers tegen de Bill beantwoord had werd, het amendement om de Bill heden over 6 maanden te lezen zonder hoofdelyke stemming aangenomen.

Eene boodschap werd van den Gouverneur ontvangen, meldende dat hy van den Secretaris van Staat berigt had gekregen dat Z. K. H. de Hertog van Edinburgh den 20ste Mei van Marseille de reis naar Australie zou ondernemen en de Kaap een bezoek brengen.

De Raad verdaagde tot Maandag.

Wetgevende Vergadering.

Woensdag, 12 Juny.—Na eenige voorloopige bezigheid werd de order voor de eerste en tweede lezing van de Plakkers Licentie bill opgeheven, en besloot het huis op Dingsdag in committee te gaan ter overweging van het rapport van het gekozen committee, aanbevelende een andere bill voortedragen, ontwerp waarvan geannexeerd is.

De heer Solomon stelde voor de tweede lezing der Bill tot Verandering der Kaapstadsche Municipale Akte. Het edele lid zeide dat dit een dergelyke maatregel was als in 1865 werd voorgesteld om de zaken der stad door één collegie te doen besturen, welke toen geen wet werd, omdat er verschil was over de byzonderheden. Eenige Commissarissen waren er geweest, die hun ontslag genomen hadden, omdat zy niet met de Wykmeesters harmonieerden, en welke hadden geweigerd om het ambt weder te aanvaarden, tenzy er slechts een Collegie ware. Toch werden deze heeren door eene groote lokale meerderheid herkozen, en dit was een bewys dat deze meerderheid van hetzelfde gevoelen, en tegen twee collegies was. In 1855 werd eene Bill ingebragt door de Commissarissen om één Collegie in de plaats van twee te stellen, en het beginsel der Bill werd door het geheele Parlement goedgekeurd, slechts was er verschil over het punt of dat ligchaam door eene algemeene kiezing of by distrikten zou gekozen worden, en de Bill werd geene wet. Deze Bill, waarvan hy nu de tweede lezing voorstelde, was dezelfde als die van 1865 met enkele verandering in de bewoordingen. Zy stelde één Collegie, in plaats van twee voor. Zy bedoelde dezelfde verandering in het stedelyk bestuur als te Port Elizabeth en Grahamstad gemaakt was, maar terwyl men aldaar 21 en 24 leden had, werd in deze Bill voorgesteld om 18 leden door zes distrikten, die elk 3 leden zouden kiezen, te hebben. Spreker erkende het nut dat het Collegie van Wykmeesters gedaan had in hun geslacht en leven; maar even als voor de Vrywilligers was de tyd voor hun bestaan voorby; en de belangen der stad konden gerust aan één Collegie worden toevertrouwd. Dit was het gevoelen der stad. De Wykmeesters hadden Commissarissen gevraagd om eene byeenkomst van de zaak te beleggen, maar deze meenende dat dezelve reeds was beslist, hadden zulks geweigerd, en men had eene petitie aan het Huis gerigt, die dezelve naar een gekozen committee zou verwezen hebben, als men de door het reglement vereischte £15 had willen betalen. Dit had men echter niet gedaan, wat zeer weinig geestdrift voor de zaak bewees. Deze Bill was dus voor het Huis als een onbestreden private Bill, en hy verwachtte ook geen tegenstand. De voorgestelde verandering had in Port Elizabeth, Grahamstad en in al de groote plaatsen der kolonie goed gewerkt.

De heer Cauvin was voor het beginsel der Bill, maar wenschte dat men de petitie, die door invloedryke eigenaars van vastgoed der stad geteekend was, niet over het hoofd zou zien.

De heer Wood meende dat er een groot gebrek aan voorafgaande maatregelen geweest was voordat de Bill werd voorgesteld. Het verzoek om eene publieke byeenkomst te beleggen was door 400 der respectabelste bewoners geteekend; en men had dat verzoek geweigerd. Dit leek veel naar eene willekeurige magtsuitoefening, en hy oordeelde dat er een onderzoek naar deze en andere bezwaren, die in de petitie van 333 bewoners vermeld worden, moest worden ingesteld. Er waren behalve dat, als wykmeesters en commissarissen, tot nogtoe 36 personen gekozen en de Bill stelde voor om dat getal maar dadelyk tot de helft te verminderen. Het was niet regt om zulk eene verandering te maken zonder de belanghebbenden te raadplegen. De Constitutie der stedelyke besturen van Port Elizabeth en Grahamstad was eerst vastgesteld nadat men volledig het gevoelen der belastingschuldigen vernomen had. Hy stelde dus als amendement voor, dat de Bill naar eene gekozene commissie werd verwezen, ten einde de bezwaren der supplianten te onderzoeken.

De heer Stanton ondersteunde het amendement.

De heer Kotzé sprak ten gunste van de tweede lezing der Bill. In vergelyking van de bevolking der stad was het aantal petitionarissen zeer gering.

De heer Stanton zeide dat hy het amendement ondersteunde omdat hy tegen alle onderdrukking was, zoowel in het Oosten als in het Westen. Hy meende dat de Commissarissen de gevraagde publieke byeenkomst hadden moeten byeenroepen.

Kapitein Mills was tegen het amendement, daar de Bill reeds voor een gekozen committee was geweest, en de supplianten alle gelegenheid hadden gehad om hunne bezwaren in te brengen, maar zy hadden zulks niet gedaan.

De heer Watermeyer zou gaarne de Bill naar een gekozen committee zien verwyzen, al ware het slechts om van de stad de uitdrukking van haar gevoelen te vernemen.

Kapitein van de Ven was voor het beginsel der Bill maar wenschte de petitie niet over het hoofd te doen zien.

De heer Wehmeyer zeide dat de zaak reeds sints 1865 voor het publiek was geweest, en dat er sedert dien tyd geene petitien tegen den maatregel waren ontvangen. Hy hoopte dat de minderheid zich aan de meerderheid zou onderwerpen.

De heer Solomon bestreed de verwyzing der Bill naar een gekozen committee.

De heeren Miller en Murray waren voor de verwyzing naar een committee.

De heer Bowker was voor de tweede lezing.

De heeren Walter en Clough waren voor het amendement.

De heeren Pilkington en Tennant waren voor één ligchaam in plaats van twee.

De heer Silberbauer zeide dat hy vier jaren lang de eer gehad had wykmeester te zyn, en hy beschouwde de wykmeesters als het meest nuttelooze collegie. Als de tegenwoordige commissarissen een breidel noodig hadden, moest men de afdeelingsraden ook den breidel aanleggen, en toch hadden deze zonder dezelve verwonderlyk wel gewerkt.

De heeren W. Ayliff en Ford waren voor het amendement.

De heer Haupt vond het beter dat de bill heden over 6 maanden gelezen worde.

Het Huis verwierp toen het amendement met de volgende stemmen:—

Voor 15—De heeren R. Ayliff, W. Ayliff, Cauvin, Clough, Ford, Gadd, Haupt, Human, Miller, Murray, Proctor, Sparks, Stanton, Walters en G. Wood.

Tegen 28—De heeren Blake, Bowker, Christie, Foster, Franklin, Gain, Gush, Keyter, Kotzé, Mills, Molteno, Neethling, Pilkington, Probart, Reid, Scanlen, Scholtz, Silberbauer, Slater, Smith, Solomon, Tennant, van de Ven, Wehmeyer, Welsh, White, Wollaston en Ziervogel.

De motie voor de tweede lezing werd zonder divisie aangenomen, en de Bill voor Vrydag a. s. gecommitteerd.

Het Huis, in committee, gaf verlof aan den heer Gain een Bill voortedragen voor het consolideren der jagtwetten.

De Regters Pensioen Amendent Bill werd in committee overwogen en gerapporteerd met amendementen.

Het Huis, in committee, overwoog de boodschap des Gouverneurs omtrent den inval der Damaras in Namaqualand, en na eenige discussie werd de verdere overweging derzelve uitgesteld tot Donderdag.

De Pachtwet Amendement Bill werd in committee overwogen en voortgang gerapporteerd.

Donderdag, 13.—Eene petitie werd ingediend door den heer Moodie van 33 inwoners van Robertson, omtrent de bydragen van hunne afdeeling gevorderd voor de Baine Kloof.

Onder andere vragen aan den Kol. Secretaris gedaan, was er een door den heer Neethling: of de regering iets gedaan had of doen zou ter stuiting van het Dryfzand aan Kuils en Eersterivier; waarop de Kol. Secretaris antwoordde, dat de Hoofdinspecteur van publieke werken daaromtrent zou geraadpleegd worden.

Met 31 tegen 10 stemmen werd aan den heer Gain verlof geweigerd om een Bill voortedragen ter ontheffing van schuldbewyzen in insolvente boedels van de betaling van zegelregt.

Op voorstel van den heer Laxton, besloot het Huis op Dingsdag in committee te gaan ter overweging van zyn voorstel, dat het noodig is voor de belangen der kolonie en der naburige staten dat de groote weg van den zeeoever in de Oostelyke Provincie, nu over Katberg voltooid wordende, voortgezet worde tot aan de Oranjerivier.

De heer Bowker bragt ter sprake een voorstel om den Gouverneur te verzoeken alle zich goed gedragende gevangenen, die wegens veediefstal veroordeeld waren, dadelyk in vryheid te stellen, maar na eenige discussie trok hy zyn voorstel terug.

Op voorstel van den heer Hopley, besloot het Huis den Gouverneur te berigten dat de niet-verkiezing van een lid voor Albert toeteschryven was aan toevallige omstandigheden.

Het voorstel dat de Schuiten Belasting Bill voor de tweede maal gelezen worde, werd verworpen, zynde het amendement van den heer Payne: dat de bill voor de tweede maal gelezen worde heden over drie maanden, aangenomen.

Met 21 tegen 20 stemmen weigerde het Huis om het rapport van het gekozen committee op de petities van den heer A. G. Campbell aan den Gouverneur te zenden.

De Jagtwetten Bill werd voor de eerste maal gelezen en gelast voor de tweede maal te worden gelezen op den 20 dezer.

Vrydag, 14.—Petitien werden ingediend door den heer Moodie, van 205 inwoners van Robertson, tegen de van hunne afdeeling gevorderde bydrage voor de Bainskloof, en van 93 inwoners van dezelfde plaats omtrent den weg door Cogmanskloof; door den heer Watermeyer, van 40 inwoners van Hanover, tegen de afschaffing van het periodieke hof, en van 27 inwoners van dezelfde plaats ten voordeele van het Vrywillig Beginsel.

Eene boodschap werd van den Gouverneur ontvangen omtrent het voorgenomen bezoek van Z. K. H. den Hertog van Edinburgh.

Eene andere boodschap werd van den Gouverneur ontvangen omtrent de zaak van Kol. Maclean, het Parlement aandringende om hem een geschikt stuk land te schenken als vergoeding voor zyne langdurige diensten aan de kolonie bewezen.

Het Huis, in committee, zette de overweging voort van de Bill ter verandering van de Magistraats Hoven Acte, maar daar er eene discussie ontstond op zekere voorgestelde amendementen in het 2de artikel, werd voortgang gerapporteerd. Dit was ook het geval met de Bill ter herroeping van de Spoorweg Acten.

Het Huis verdaagde tot Maandag.

ADRES AAN KAPT. RAINIER.

Aan den Wel Edelen heer John Rainier, Civielen Commissaris en Resident Magistraat van de Afdeeling Worcester, enz, enz, enz.

Wel-Edele Heer,—Wy, de ondergeteekenden, inwoners van Worcester, vernomen hebbende dat UWEd. op het punt staat ons voor eenige maanden te verlaten, ten einde uw geboorteland te bezoeken, gevoelen ons verpligt, om, voor uw vertrek van hier, onze groote voldoening en genoegen uit te drukken, over de bekwame wyze waarop gy de verschillende pligten op u rustende, als Civiele Commissaris en Resident Magistraat van deze belangryke Afdeeling, heb vervuld.

Hoewel slechts vyftien maanden verloopen zyn sedert uwe aankomst te Worcester, zyn wy bekend met de vele verbeteringen welke er hebben plaats gevonden onder uw bestier, voornamentlyk in uwe hoedanigheid als Voorzitter van den Afdeelingsraad, door het maken van wegen en straten, waardoor de roem, welke gy in andere distrikten, waar gy voorheen als Civiele Commissaris werkzaam waart, verkregen hebt, ten volle gehandhaafd word.

Wy verzekeren UWEd. dat wy met verlangen zullen uitzien naar den tyd wanneer wy uwe terugkomst kunnen verwachten.

UWEd. gezoudheid en Gods zegen op uwe reis toegewenscht hebbende, benevens veel genoegen met uwe betrekkingen en oude vrienden in Engeland, en een veilige terugkomst by uwe hoog geachte familie,

Nemen wy de vryheid ons te noemen,

UWEd. dienstw. Dienaren.

ANTWOORD VAN DEN WEL-EERW. HEER FAURE AAN "DE FERME ORTHODOX."

(Uit "Het Volksblad.")

Kaapstad, 13 Juny, 1867.

Mynheer,—Dat de *Volksvriend* van Woensdag, 5 Juny, het stuk getiteld "de Eerw. D. Faure te Uitenhage," heeft geplaatst, heeft my verwonderd. Ik dacht niet dat die courant nog zoo onpartydig was, om berigten te plaatsen, die zóó sterk getuigen tegen de waarheidlievendheid en christelykheid van een orthodoxen predikant. Het berigt is geschreven met het doel om myne voortvarendheid en onverdraagzaamheid en den yver en de trouw des Heeren Steytler te doen uitkomen. Ik beroep my op de opinie myner landgenooten: dat zy oordeelen wiens gedrag in deze zaak afkeuring verdient.

Ik begin met u de toedragt der zaak *naar waarheid* te verhalen.

De heer Steytler heeft in de voormiddag-godsdienstoefening op den 26sten Mei, laatstleden niet tegen het liberalisme, maar tegen de liberalen gepredikt. Hy zou gaan antwoorden op de vraag waarom de ongeloovigen (zegge, de liberalen of modernen) zich zoo tegen het Evangelie verzetten. En dat antwoord was 1. omdat het Evangelie zich tegen hen verzet; 2. omdat zy de rede boven de openbaring stelden.

Bitter was de toon waarin de heer Steytler, van het begin tot aan het einde, zyner rede sprak over zyne medemenschen en broeders, die van hem in gevoelen verschillen. Ik gevoelde my verpligt tegen dat alles te protesteren, en daar ik niet van achterklap houd, besloot ik den heer Steytler dit in zyn aangezigt en in tegenwoordigheid van zynen kerkeraad te zeggen.

"Na afloop der godsdienstoefening," zegt de berigtgever van de *Volkvriend*, "trad de Eerwaarde Faure te voorschyn, blakende van gramschap en bleek van kwaadaardigheid," enz. Had de schryver gezegd, gloeyende van verontwaardiging, dan had hy myne gemoedsstemming beter beschreven. Ja, het was zoo. Gloeyende van verontwaardiging, en ik zou myzelven verachten indien dit niet het geval geweest ware. Gloeyende van verontwaardiging, omdat een leeraar der christelyke kerk, zóó den goeden naam en het karakter zyner tegenparty zoekt te benadeelen. Gloeijende van verontwaardiging, omdat een prediker van Jezus Evangelie, die altyd spreekt en preekt over *gelooven* in Jezus Christus, zoo oneindig ver van den Grooten Meester is afgedwaald en zoo weinig zyn voorbeeld navolgt. Gloeyende van verontwaardiging, omdat een verkondiger van het Evangelie en godsdienstleeraar, op zoo hoogen en op zoo bitteren toon andersdenkenden durft belasteren. Zou het wonder geweest zyn, Mynheer "Ferme orthodox dan immer," gesteld eens ik ware werkelyk "blakende van gramschap en bleek van kwaadaardigheid" geweest?

De schryver in de *Volksvriend* heeft niet volkomen juist teruggegeven hetgeen in de Consistoriekamer is gebeurd. Ik heb den heer Steytler aldus toegesproken:—"Mynheer S., ik moet u zeggen in tegenwoordigheid van uwen kerkeraad dat u heden morgen den kansel hebt misbruikt, door onwaarheden te verkondigen. Deze twee, namelyk, 1. Gy hebt gezegd: "de liberalen zyn liberaal opdat zy daardoor hunne onzedelyke lusten zouden kunnen botvieren en werken der duisternis doen. Ik daag u uit om één liberalen predikant te noemen van wien dit kan worden gezegd." De Heer S. antwoordde daarop, "ik heb gezegd dat er sommigen zyn, by wie het Liberalisme zich aldus openbaart, niet by allen." Goed antwoordde ik, maar noem my van die "*sommigen*" by wie het zich aldus openbaart, slechts één op. De heer S. antwoordde daarop "Het is onnoodig" of iets dergelyks. "Ik ben" zeide hy "lang genoeg in Holland geweest, en kan dus daarover oordeelen."

De heer Steytler had dus vergeten, dat hy in zyne preek niet alleen over Holland had gesproken, maar ook had gezegd, dat het Liberalisme in onze Vaderlandsche Kerk ook was ingeslopen onder het priesterlyk gewaad, en dat hy ook had gezegd, dat de liberalen de hulp der wereldlyke regtbank hadden ingeroepen, enz, waaruit blykt dat de heer S. in zyne preek het nog niet zoo uitsluitelyk op de Hollandsche liberalen had.

Maar, indien ik nu eenige Hollandsche Liberalen, Scholten, byvoorbeeld, zou noemen en den heer S. zou vragen of hy, Scholten, ook liberaal was om zyne booze lusten te kunnen botvieren, dan zou de heer S. zeker antwoorden, "neen, hy is liberaal, omdat hy de rede boven de openbaring stelt," daarom wensch ik dat de heer S. dan bewyzen levert, en zoo hy kan, andere liberalen noemt, al was het er slechts *één*, die uit boosheid, of om werken der duisternis te kunnen doen, liberaal is. Wel zyn er menschen die een slecht leven leiden en zich liberaal *noemen*, maar die zyn niet slecht *omdat* zy liberaal zyn, maar *in weerwil* van hun liberalisme, even goed als er ongodsdienstige orthodoxen zyn; of ontkent de heer Steytler dit?

Vervolgens heb ik den heer S. opmerkzaam gemaakt op de tweede onwaarheid die hy heeft verkondigd, deze, dat hy gezegd had, dat er eenige liberalen zyn die het bestaan van God ontkennen, of althans zeggen dat Gods bestaan twyfelachtig is. Noem één liberaal predikant, die dit heeft gezegd, zeide ik. Nu was de heer S. dadelyk met zyn antwoord gereed:—Zaalberg, riep hy uit. Ik daag u uit om het te bewyzen, antwoordde ik, tot zóó lang zal ik het als eene onwaarheid beschouwen.

De bewyzen heb ik dien dag van den heer S. niet vernomen. In de couranten heb ik ook niets gezien van de hand van den heer S. aangaande dit punt; ook heeft hy, voor zoo ver my bekend is, aan de Uitenhaagsche gemeente van den kansel het bewys niet geleverd, noch zyne woorden van den 26sten Mei teruggetrokken.

En nu, de heer Steytler, moet toch al zeer weinig eergevoel hebben om te kunnen zwygen, wanneer hy nadat hy iets van den kansel met zwaaijende priestermouw en met groote stemme heeft verkondigd, door een toehoorder wordt uitgedaagd te bewyzen hetgeen hy heeft beweerd. Of zou de oorzaak van dit zwygen moeten gezocht worden in het feit, dat de heer S. niet *kan* bewyzen? My dunkt, ja, dit is de reden van dat zwygen. Het is gemakkelyk met donderende stem van den preekstoel dingen te verkondigen. Men kan daar des noods verhalen dat wit zwart is. Men behoeft niet bang te zyn dat men zal worden tegengesproken, of dat iemand opstaan zal en het bewys vragen. Maar ziet gy, mynheer Steytler, dat is de kansel misbruiken, dat is ontrouw zyn aan uwe roeping, dat is in plaats van een prediker der waarheid, iets anders te zyn.

Vooral in dit geval zou het zeer onwaarschynlyk geweest zyn dat iemand ware opgestaan om het bewys te vragen. Ik veronderstel toch wel dat door de yverige pogingen van den Uitenhaagschen leeraar, de Uitenhaagsche gemeente nog onbekend zal zyn met liberale ideën, en dus niet kan beoordeelen of de heer S. daarvan eene juiste of onjuiste voorstelling geeft.

De heer S. weet of liever hy *moest* weten, als hy althans in de theologie heeft gestudeerd, dat het streven van de moderne theologen is, een levende godsdienst, een godsdienst naar de behoeften dezer eeuw en van het tegenwoordig geslacht te stichten en aan te kweeken; en in plaats van verouderde en verdorde vormen, een godsdienst in vroomheid, in geest en in waarheid in het leven te roepen. Hy moest weten dat het het streven der moderne theologen is de godsdienst door Jezus gesticht naar zyne beginselen en in zynen geest verder te ontwikkelen. Hy moest weten dat het streven der moderne theologen een ernstige is, misschien te ernstig en te diep, om door zulke ligtzinnige beoordeelaars, als de heer S. er een blykt te zyn, goed gevat en verstaan en doorzien te worden. Dit alles *moest* hy weten. Weet hy het, dan is de zonde die hy begaan heeft, door hen aldus af te schilderen, des te grooter; weet hy het niet, dan is het jammer dat wy zulke mannen onder de theologen der negentiende eeuw tellen.

Dit over het eerste punt. De heer S. heeft, zooals uit den brief van den correspondent van de *Volksvriend* blykt, zaken die wy met elkander in een gemoedelyk en privaat gesprek hebben besproken, aan Jan en Alleman verteld. Dit gedrag is niet zeer *gentlemanly*. Daar de heer S. my is vóórgegaan en het gesprek in de hoofdzaak toch reeds wereldkundig is, zal ik ook wat er van vertellen. Zaalberg is ook dien avond ter sprake gekomen. De heer S. zeide dat Z. Gods bestaan twyfelachtig had verklaard. Ik heb hem daarop gezegd dat dit reeds in de laatste Synode was beweerd geworden, dat dit was tegengesproken in de nieuwsbladen en dat men het nooit heeft kunnen bewyzen. Verder heb ik hem gezegd dat ik Zaalberg's preeken had gelezen en nooit daarin heb gevonden dat hy Gods bestaan ontkende of twyfelachtig verklaarde. "Nu," zeide de heer S., "ik heb ze niet gelezen." En nu, niettegenstaande dit, niettegenstaande ik hem had gezegd dat ik het niet er in heb gevonden, niettegenstaande de heer S. ze niet had gelezen en het dus niet weten kon, verkondigt hy het den volgenden morgen met luider stemme, en heeft hy nog de......wat zal ik het noemen?—om op myne vraag in de Consistorie-kamer, wien hy met dien liberalen predikant bedoelde, die Gods bestaan ontkende, Zaalberg's naam te noemen! Is dit niet, tegen beter weten in, eene grove onwaarheid verkondigen?

Wie zyt gy, heer Steytler, dat gy mannen als Scholten, Kuenen, Rauwenhoff, Reville en zoo vele anderen, op zulk eene wyze durft beoordeelen en veroordeelen? Zyt gy geleerder dan zy? Schryf dan een boek en weerleg hen. Zyt gy vromer dan zy? Toon het dan door uwe woorden en daden, en scheld en belaster niet langer mannen, die anders denken dan gy.

De schryver in de *Volksvriend* zegt, dat het niet te pas komt, dat een jong mensch als ik, den heer S. op zulk eene wyze heb aangevallen. Zoo? mag men dan, omdat men jong is, onwaarheden niet tegenspreken?

Die schryver zegt verder, dat uit myn gedrag zou blyken dat de Liberalen onverdraagzaam zyn. Ja, mynheer "de ferme orthodox," ik en alle liberalen zyn onverdraagzaam, als het lasteraars en leugensprekers geldt; dat lasteren en leugenspreken dat *kunnen*, dat *mogen* wy niet verdragen. Wy stellen onze eer daarin de zoodanigen tegen te spreken en te ontmaskeren.

De schryver zegt ook, dat ik de konsistoriekamer verlaten heb "eenige onverstaanbare woorden mompelende." Ik heb duidelyk genoeg, meen ik, het volgende gezegd: "God beware my voor eene godsdienst, die my zoo liefdeloos en onbillyk myne medemenschen zou leeren beoordeelen!"

D. P. Faure, V.D.M.

Aankomst der Maal.

De *Norseman* kwam op Vrydag morgen in de Tafelbaai aan, maar het nieuws is geheel geanticipeerd door de vroegere aankomsten. Een uittreksel uit onzen Londenschen brief laten wy hier volgen:—

Londen, den 9 Mei, 1867.

Toen ik myn vorigen brief schreef, was er een critiek debat hangende dat het lot van het ministerie Derby kon hebben beslist, en de beslissing van het Hervormings Vraagstuk voor nog een jaar verschoven, in weerwil van het vast besluit van alle partyen om het dit jaar aftedoen. Dank zy echter de kunde van den heer Disraeli, die de bill door alle gevaren heeft gestuurd, er is thans alle hoop dat het vraagstuk op eene bevredigende wyze zal worden beslist.

Hervorming en de verontrustende staat der betrekkingen tusschen Frankryk en Pruissen hebben de geheele aandacht des publieks bezig gehouden. Er is dus zeer weinig maatschappelyk nieuws van aanbelang.

De ongesteldheid van de Prinses van Wales,—die echter langzamerhand herstelt,—en de voortdurende seclusie der koningin, die weder alle hoop heeft verydeld, dat zy eindelyk uit hare eenzaamheid is te voorschyn getreden, maken ernstigen inbreuk op het Londensche saizoen, dat waarschynlyk nog meer lyden zal door de Fransche Tentoonstelling.

De prinses Christiaan is voorspoedig verlost van eene dochter, het tweede kleinkind van Hare Majesteit. Het vorstelyk geslacht schynt inderdaad zeer vruchtbaar te zullen zyn.

Wy hebben byna een zeer onaangenaam tooneel gehad; onze digtbevolkte hoofdstad werd namelyk door de Reform League bedreigd met eenen oploop. Dat ligchaam wilde eene botsing met de regering te weeg brengen en het aristocratisch gedeelte van Londen schrik aanjagen door het houden van eene monsterbyeenkomst in Hyde Park. De regering dacht dat het de magt had dergelyke byeenkomsten in het Park te verbieden, en de heer Walpole wilde dat regt handhaven; het gevolg waarvan hoogst onaangenaam zou zyn geweest. Hy ontdekte echter nog ter regter tyd dat de regering dat regt niet bezat en het Park werd aan de League prys gegeven, maar alle noodige voorzorgen werden genomen en de byeenkomst is vreedzaam afgeloopen. Sedert is een Bill voorgedragen om politieke of andere byeenkomsten in de parken te verbieden.

Sir R. Murchison twyfelt nog aan den dood van Dr. Livingstone, en stelt voor eene expeditie, onder aanvoering van den heer E. D. Young, te zenden om den doctor optezoeken, of zich althans te overtuigen van de waarheid van zynen dood. Sir R. Murchison zegt dat zich reeds twintig vrywilligers voor die expeditie hebben aangeboden, en hy hoopt dat de regering het hare daartoe zal bydragen.

Gedurende de week tot 20 April was er geen geval van veeziekte aangegeven, maar gedurende de twee volgende weken hebben zich hier en daar eenige gevallen vertoond. Prompte maatregelen worden genomen en zy schynen zich niet te hebben verspreid.

Het Fenianisme schynt geheel gedempt te zyn, dat is voor zoo ver eenige verdere uitbarsting betreft; maar de geest van misnoegen en deloyaliteit schynt nog even diep geworteld te zyn als ooit onder de lagere standen van Ieren, zoowel in Ierland als in onze groote steden waar zy in groote getalen aanwezig zyn. De teregtstelling der gevangenen heeft thans plaats, maar verwekt weinig belangstelling. Twee der Amerikaansch-Iersche afgezanten zyn ter dood veroordeeld, maar het is niet onwaarschynlyk dat zy verligting van straf zullen ontvangen.

De twist met Spanje waarvan ik, volgens myn vorigen brief, schadelyke gevolgen verwachtte, is in zoo verre op eene voldoende wyze geschikt.

Tot binnen de laatste veertien dagen hadden de betrekkingen tusschen Frankryk en Pruissen, ten aanzien van het hertogdom en de vesting van Luxemburg, zulk een dreigend voorkomen, dat men er niet aan twyfelde of zy zouden slaags worden. De Engelsche regering is echter tusschen beide getreden, en zoowel Pruissen als Frankryk hebben toegestemd tot eene conferentie der groote mogendheden. Deze conferentie is op den 7de dezer te Londen gehouden en heeft, naar men zegt, besloten dat het hertogdom voortaan onzydig grondgebied zal zyn, maar het voorstel om een waarborg te geven voor die onzydigheid heeft eenige moeyelykheid veroorzaakt. De conferentie komt op heden weder byeen, wanneer men gelooft dat de waarborg gegeven zal worden, en in dit geval zal Pruissen in staat zyn het hertogdom te ontruimen en zal de vesting waarschynlyk gesleecht worden. Hoewel de zaken een zoo gunstig voorkomen hebben, schynt men in het buitenland daarin geen vertrouwen te stellen, maar integendeel algemeen te gelooven dat de onderlinge yverzucht der Franschen en Pruissen eindelyk op vyandelykheden zal uitloopen, en dat hunne tegenwoordige inschikkelykheid daaraan alleen toeteschryven is, dat zy nog niet gereed zyn voor den stryd.

Van het overige gedeelte van Europa noch van Amerika is er iets dat verdient gemeld te worden.

De Wolverkoopingen beginnen den 16den dezer. Er zyn tot nu toe 150,575 balen aangebragt, waaronder 22,593 van de Kaap. Nog meer wordt dagelyks verwacht.

De Fransche regering heeft in alle stilte koperen kanonnetjes van eene byzondere constructie doen vervaardigen. Deze kleine stukken geschut kunnen door een paar man getrokken en verplaatst worden; ze zyn bestemd om met schroot geladen te worden en groote verwoestingen in de vyandelyke gelederen aan te rigten. Volgens de *Etendard* wordt die uitvinding toegeschreven aan den kapitein der artillerie, geattacheerd by de nieuwe fabriek van vuurwapenen, die op last van den keizer, ongeveer een jaar geleden, te St. Cloud is opgerigt en waarvan de directie is opgedragen aan generaal Favé, adjudant des keizers en kommandant der polytechnische school. Naar men zegt, worden zy zamengesteld uit drie verschillende stukken, die elk in eene afzonderlyke fabriek worden vervaardigd. Men verneemt, dat met deze kanonnen onlangs proeven zyn genomen, die een schitterend resultaat hebben opgeleverd, daar het gebleken is, dat de werking van een enkel schot uit een dezer stukken voldoende is tot vernieling van het geheele front van een bataillon infanterie. De daarby gebezigde projectielen zyn rond en treffen op een afstand van 1,800 à 2,000 metres. Door middel van een zeer vernuftig uitgedacht zamenstel, hetwelk door één artillerist kan worden bewerkt, zou men tusschen de 40 en 50 schoten per minuut kunnen doen. By de proefnemingen die te Montrouge hebben plaats gehad, waren de kanonnen in kleeden gewikkeld, zoodat de toeschouwers de werking konden nagaan, zonder het wapen self te zien.

In een Duitsch Tydschrift komen de volgende byzonderheden voor omtrent het te Nieuw-York uitkomende dagblad "The Tribune": Toen de uitgever van dat blad, de publicist Horace Greeley, den 10den April 1841 het eerste nummer in 't licht zond, had hy 1,000 dollars geleend, om in de eerste onkosten te voorzien, welke voor de eerste week slechts 525 dollars beliepen. Tegenwoordig bedragen alleen de kosten der telegrammen van één dag soms 1500 dollars. In 1846 werd de "Tribune" voortgezet door eene maatschappy met aandeelen, waarvan 109 stuks van 6,800 dollars nominale waarde werden uitgegeven, die evenwel met slechts 1,000 dollars betaald werden. In 1865 heeft de "Tribune" aan hare 100 aandeelhouders een dividend van 165,000 uitgedeeld. De beroemdste Amerikaansche schryvers zyn aan de redactie van dat blad verbonden, o. a. C. A. Dana, Richard Hildreth, Bayard Taylor, enz. Hoe groot het getal lezers en boekenkoopers in Amerika is, kan worden afgeleid uit het feit, dat van een door Greeley geschreven stuk over den laatsten Amerikaanschen oorlog, dat eerst als leading-artikel in de "Tribune" geplaatst en daarna overgedrukt was, meer dan 200,000 exemplaren werden verkocht; hetgeen den schryver een honorarium van 50,000 daalders (dollars) opleverde. Greesley's inkomen was in de twee laatste jaren 40,000 dollars per jaar; de heeren Dana en Taylor genieten insgelyks voor hun werk kolossale sommen. Van de "Tribune" verschynen drie uitgaven: eene dagelyksche, eene half wekelyksche en eene wekelyksche. De oplaag van de eerste bedraagt 40—50,000, van de tweede circa 30,000, en van de wekelyksche 100,000 exemplaren.

THE

Zuid Afrikaan.

Cape Town, June 17, 1867.

WHAT MAY BE EXPECTED OF THE VOLUNTARY PRINCIPLE.

It may be, that the "Voluntary Principle," or the withdrawal of all aid from all associations of religious worshippers, is in theory, all right; we don't deny it. In practice, however, it is questionable. We do not take upon ourselves to decide authoritatively on a matter where so much difference of opinion prevails. One will have it, that a certain creed should prevail, and another that some modifications of that creed should be introduced, and partly, if not fully, adopted. Opinions are divided, and it is not for us to say who are right or who are not right. The Dutch Reformed Church, however, has wedded itself to a certain string of opinions which brings it out in broad contradiction to many other theoligical associations that are to be met with in this Colony. We have got other bodies of professing Christians, Episcopalians, Wesleyans, &c., who believe that *their* several doctrines are more correct and conclusive than the doctrines of the Churches from which they differ in opinion. Some of these Churches have managed to secure a State endowment, but this State endowment may, in some cases, be out of all reasonable proportion to the number of its worshippers, and also in utter antagonism to the fairness and equability of the distribution for religious purposes of the public grant. We are happily not in the position of Ireland where tithes for the support of a religion that the Irish do not concur in, are legally exacted In any other country, as well as in Ireland, such a tax must necessarily lead to discontent, and ultimately to rebellion; and we believe that Fenianism was based principally upon this monstrous injustice. Of course Ireland being only a fly in the hands of England, any opposition, however well grounded, must necessarily have been impotent; and every effort in vain. The Fenian piece of nonsense we smile at, but we are not a bit the less alive to the undeniable Imperial oppression of the Irish people, especially in matters touching their religion. The Fenians took the wrong way to rectify themselves, but the Irish are an injured people all the same.

The Voluntary Principle, had it been established in Ireland, at the time it ought to have been, would probably have prevented the disagreeable scenes with which Irish history is rife and in all likelihood we should have never heard of Fenianism. We admit, the mass of mankind are a funny lot to deal with. Their opinions on most matters are generally behind the age in which they live. They however have a right, and they maintain the right to their own opinions. Public feeling on any question is of course the voice of the majority of those interested in it, but a mere numerical majority is not necessarily the test of what is true. On the contrary, we maintain—although we know we lay ourselves open to criticism—that the probabilities are, that truth oftenest rests with the minority. But we will not pursue this argument. We have to do with the Voluntary Principle and with the probable consequences of its adoption.

There is perhaps not a man in the colony that has a higher reverence for religious matters than Mr. Solomon, the chief agent of the "Voluntary movement."—His opposition to the present distribution of the ecclesiastical grant did not rest on any abstract idea of the sinfulness of State aid, on the contrary, they were based to the relative claims for different churches, so far at least as churches were concerned. He thought, and thought correctly, if religious establishments are to be supported by the general revenue, that inasmuch as all contribute fairly and proportionately, the fund at the disposal of the Government for such purposes all should be distributed proportionately. He showed that the distribution was most unequal and consequently that it was unjust, but here his argument ended. He failed to show, and we think no one else will be able to show, that in a country like this, where the population is sparse, and the circumstances of the people anything but flourishing or even hopeful, if religion is that powerful civilising agency which it is believed to be, that it is more likely to be promoted under the Voluntary Principle than under the present arrangements. We believe, that if large and well to do congregations are left to provide for themselves their own means of religious developement they would not fail to do so, and therefore we think the withdrawal of State aid from the rich parishes is by no means unreasonable Nay more, we are strongly of opinion that were the clergy more identified with their congregations than a handsome State endowment implies, it would be all the better for the congregations, among whom a considerable number of their Pastors now slumber and sleep, and are simply content to discharge their not very onerous official duties. The present mechanical relations between the favored beneficed clergy and their congregations are anything but satisfactory. The clergyman's hands are tied, and the people's also, so that there is not any hearty co-operation between them; and there cannot be, so long as the clergyman's income is altogether irrespective of the utility and acceptableness of his services.—We are not now arguing what effects on vital religion may arise from a clergyman being placed in such circumstances that he must preach rather to please, than to edify; or to put it a little more forcibly, to preach in order to live, than simply to live in order to preach, as is the case now. The discussion of the question would prolong our article to a most unwarrantable length, and we simply leave it to the consideration and private judgment of our readers.

Since writing the above the "Voluntary Bill" has been rejected by the Council, so it will not be law for the next twelve months at least.

APPOINTMENTS.—Mr. T. G. White, as acting consular agent at Simon's Town for the United States of America.

SEQUESTRATION.—The estates of: Adriaan Hendrik Swart and Coenraad Johannes Jacobus Swart, agriculturists, first and second meetings at the Magistrate's Office, Swellendam, 25th June and 2nd July.—Johan George Roesch, farmer, ditto at ditto, Humansdorp, 1st and 8th July.—Jan Hermanus van Enter, trader, ditto at ditto, Prince Albert, 1st and 8th July.

INSOLVENT ESTATES.—Meetings of the next of kin and creditors will be holden in the estates of: H. D. van der Westhuysen and predeceased husband J. A. van der Westhuysen, at the Magistrate's Office, Prince Albert, 26th July.—A. M. C. Josen and surviving husband, P. R. Botha, and C. M. Botha and surviving husband G. J. van Rensburg, at ditto, Graham's Town, 31st July.—J. Benbow, M.D., and surviving widow, at ditto, Fort Beaufort, 26th July.—Minor Children of G. D. Victor and M. L or L. C. Greeff, both deceased, at ditto, 12th July.—A. M. Olivier and surviving husband L. A. Kotze, at ditto, Aliwal North, 26th July.

THE CAPE COMMERCIAL BANK.—In the return of bank notes in circulation for the month of March, published in the *Gazette* of the 28th of May last, the amount of Cape Commercial Bank notes is put down as £3,880, instead of £13,830, which calls forth a remark in the sub leader of the *Eastern Province Herald*, which states that from the above it appears that there was a decline in the circulation of the Cape Commercial Bank of £7,550 for the month, whereas a correct statement would show an increase of £2,450. As this would create an unfavourable impression with shareholders, and especially those at a distance, it is very desirable to direct special attention to the above error. [In Friday's *Gazette* appeared an official notice correcting the error to which attention has now been directed.]

CHINA GRASS.—In a memorandum, published in the *Government Gazette*, Mr. McGibbon states that the Bohmeria nevia, or China Grass, is not a grass at all, but a stingless nettle. It has been cultivated in the Botanical Gardens for the last ten years, and is propagated by suckers and the division of the roots. It seldom reaches more than three feet in length. In China and India it reaches from 6 to 8 feet. Mr. McGibbon fears that in our dry climate and treeless soil its cultivation, as a commercial speculation, would prove a failure.

ANOTHER DIAMOND.—In the House of Assembly on Thursday last, the Colonial Secretary stated that he had that morning received another diamond from Hope Town. It was of the first water, weighed 9 carets and was valued at about £200.

UITENHAGE DISTRICT.—Mr. Fieldcornet Kirkman has written to the Magistrate stating that the depredations of Kafirs are becoming worse every day. On the 15th instant three Kaffirs armed with kerries, forcibly carried off twenty-two goats from Mr. Hendrik Senekal's herd. During the last two months Mr. Senekal has lost ninety-two goats and forty sheep. The thieves are squatters, and Mr. Senekal states that they are cutting down and destroying the trees in the Crown Land near his farm. Mr. Kirkman has taken upon himself to clear the Crown Lands in his Fieldcornetcy of squatters, but Mr. Senekal's farm is situated just beyond his Ward. He has asked the Magistrate to send him a few police to clear the country of those depredators, but, the Magistrate can afford him no help, he having no police to send.—*Uitenhage Times.*

THE TRADERS WHO GO NORTHWARD.—We have seen a letter this week from a trader in the country to the north of Victoria West, in which it is said that the Korannas have again plundered and maltreated a trader, and that the traders, seeing no hope whatsoever of protection from the government, have resolved to make up a commando among themselves and teach the Korannas the rights of property and of person. This is the only course open for the traders, unless they resolve to abandon the country altogether. The blank refusal of the Government to seek redress for them and to make any effort to protect them in either their person or property leaves these men no alternative but to fall back on their natural rights as men to protect themselves and all that there is theirs against all agressors. After this course has been taken—as taken it will and ought to be if the traders see a fair chance of success—the Government will make a great fuss of zeal to maintain the law in a country where they themselves declare there is no law and some of the traders will be indicted for assault, and perhaps for murder. But in a country where there is no law there is no transgression; and no jury that knows what the natural rights of men are and that these traders have no alternative but to fall back on those rights, will find these men guilty of offences against the laws. The argument of the Government that these men know their risks and therefore should put up with the consequences or shun the risk is not worth considering. In a time when men are praised for extending commerce and opening up the dark places of the world to the moral and religious civilizer that follows in the trader's track, nonsense is no name for it. The produce brought from the north west of the colony on this side of and beyond the Orange River in cattle, ostrich feathers, &c. &c. is not less than £30,000 a-year, and is all this trade to be abandoned because the Government refuses to protect its subjects? While on this subject we may add, in order to show that even the apprehension of a murderer is not a sufficient motive to induce the Government to expend a few pounds in asserting the law in the country north of Fraserburg, and Victoria West, that the man who murdered a girl three or four years ago at Weltevreden, has long been known to be in that country, and that the Government know this but will do nothing to apprehend the murderer.—*G. R. Advertiser.*

HANOVER.—On the arrival of the Rev. Mr. Morgan of Middelburg, who came here for the sole purpose of administering the sacrament to the dissenters, I hear a letter was handed him warning him against his illegal intentions. But he officiated all the same for them. Mr. Burgers offered him the use of his pulpit, but I suppose on account of conscientious scruples he could not avail himself of the offer.

Last Sunday evening very distressing news reached the Rev. Mr. Burgers to the effect that his mother Mrs. Burgers was seriously ill, which caused him to leave immediately that same evening for your town.—*Ibid.*

THEFTS OF STOCK SOUTHWARD OF GRAAFF-REINET.—Extract of a letter from Mr. J. B. Evans, J.P., dated Hops River, 3rd June:—"Our country is literally infested with thieves. Scarcely a day passes but I have people bothering me with reports of thefts, and expecting me, in my official capacity as a J.P., to render them assistance All very fine expecting me to help them who cannot help myself! Almost everybody is losing horses too, either by wholesale or in small numbers. I never heard of anything like it in this quarter before! Little lots of small stock too are carried away in broad daylight continually. What will be the end of such a state of things?"—*Ib.*

ARREST OF EDWARD C. DRY.—This young man, who is charged with the crime of forgery, has in vain endeavoured to elude justice, he having been apprehended at one of the Dutch camps, at the back of Letelli's mountains between Rouxville and Basutoland. His capture was very cleverly effected by Mr. Millward, the energetic officer in command of the Wesbank detachmen of the F. A. & M. Police Force. The officer was in search of another offender at the time, and being also furnished with a warrant for the arrest of Dry, had no difficulty in identifying him by the description given. It appears that some strategem was necessary to effect an arrest and Mr. Millward's plan being well laid and proving successful, the defaulter was secured, and after a tedious journey arrived in Somerset yesterday afternoon, when he was at once lodged in gaol. The prisoner was accompanied by his father, who is greatly concerned at his son's delinquence. On the way down, the horse alleged to have been stolen by Dry from Mr. R. Callahan was found at the Tarka, and has been brought to Somerset.—*G. R. Herald.*

DARING ROBBERY IN ADELAIDE.—On Sunday evening last the house of Mr. Andries Meyer was broken into between 7 and 9 o'clock while the family were at church. The robber or robbers deliberately opened the wagon chest which was in the house, by breaking the padlock, then forced open the desk, and took the contents which were two four pound notes, one five pound note, about four pounds in gold, and two pounds in silver, and lastly set fire to the box. There is also missing the chart of Mr Meyer's farm Lower Linton, Mancazana, and three receipts for money deposited in the Beaufort Bank in value about £500, two in Mr Meyer's name, one in his son William's and the other in his son Han's name. The box having been burnt, it is impossible to say whether the desk and these papers were consumed or carried off. The burglar effected an entrance through the window, by breaking a pane of glass and undoing the catch.—*Ibid.*

PARLIAMENTARY PROCEEDINGS.

Legislative Council.

WEDNESDAY, 12TH. JUNE.—The Council was engaged the whole afternoon in discussing the Unauthorized Expenditure bill. Some items were ordered to stand over, and progress having been reported, Council adjourned till Friday.

FRIDAY, 14TH.—Petitions were presented by Mr. de Roubaix, from 115 inhabitants of Robertson, on the subject of the road through Cogmans Kloof; by Mr. Godlonton, from 97 inhabitants of Stockenstrom, against the abolition of the magistracy, and 200 inhabitants of Port Elizabeth, in favour of the Sharks River Water till.

Mr. Wood moved the second reading of the Voluntary Principle bill and delivered a lengthy speech in support thereof. Mr. J. Barry seconded the motion.

Mr. Breda expressed himself opposed to the bill and moved that it be rejected. Mr. Hare spoke in support of this amendment.

The President, Mr. Vigne, Mr. Godlonton and Mr. de Roubaix also strongly supported the amendment.

Messrs. van der Byl, Stein and Hoole supported the motion for the second reading, whilst Messrs. Landsberg, Chase, Abercrombie and Painter, though in favour of the principle of the bill, would vote for the amendment, considering that the bill had been introduced at an inexpedient time.

The amendment was adopted without a division.

A message was received from the Governor, stating that he had received information from the Secretary of State that H.R.H. the Duke of Edinburgh was to have left Marseilles on the 20th May on his voyage to Australia, and would visit the Cape.

The Council adjourned till Monday.

House of Assembly.

WEDNESDAY, JUNE 12.—After some preliminary business had been disposed of, the order for the second reading of the Squatters Licence bill was discharged, and the House resolved to go into committee on Thursday, to consider the report of the select committee, recommending another bill to be introduced, draft of which is hal annexed.

The Cape Town Municipal bill was, after considerable discussion, read a second time and ordered to be committed on the 19th instant. The votes for the second reading were 28 against 15.

The House, in committee, gave leave to Mr. Gain to introduce a bill to consolidate the Cape Laws of the colony.

The Judge's Pensions Act Amendment bill was considered in committee and reported with amendments.

The House, in committee, considered the Governor's message relative to the inroad of the Damaras in Namaqualand, and after some discussion, the further consideration was adjourned till Thursday.

The Leasing Act Amendment bill was considered in committee and progress reported.

THURSDAY, 13TH.—A petition was presented by Mr. Murdie, from 33 inhabitants of Robertson, respecting the contribution required from the division for the maintenance of Bain's Pass.

Among several questions put to and answered by the Colonial Secretary, was one by Mr. Neethling: whether the Government intended to take any measures to stop the drifting sands at Kuils and Eerste Rivers, to which the Colonial Secretary replied that the matter would be referred to the Chief Inspector of Public works.

Mr. Bowker brought forward a resolution, asking the Governor to discharge from the good conduct gangs all prisoners convicted of cattle theft. But after discussion the resolution was withdrawn.

The House resolved to inform the Governor that the non-election of a member for Albert arose from accidental circumstances.

On the motion of Mr. Loxton, the House agreed to go into committee on Tuesday, to consider his proposal that it is necessary for the interests of the colony and the adjacent States to continue the great trunk line of road from the Seaboard in the Eastern Province, now being completed over the Katberg, to the Orange River.

By a majority of 31 against 10 leave was refused to Mr. Gain to introduce a bill for exempting proofs of debt in insolvent estates from stamp duty.

The motion of the second reading of the Boat Tax bill was negatived, the amendment of Mr. Boyes, that it be read a second time this day three months, having been agreed to.

The House, by a majority of 21 against 20, refused to send the report of the select committee on the petition of Mr. A. G. Campbell to the Governor.

The Game Laws bill was read a first time and ordered to be read a second time on the 20th instant.

FRIDAY, 14TH.—Petitions were presented by Mr. Moodie, from 205 inhabitants of Robertson, against the contribution required from the division for the maintenance of Bain's Pass, and from 98 inhabitants of the same place respecting the road through Cogmans Kloof; by Mr. Watermeyer, from 40 inhabitants of Hanover, against the abolition of the Periodical Court, and from 27 inhabitants of the same place in favour of the Voluntary Principle.

A message was received from the Governor, communicating the intended visit of H.R.H. the Duke of Edinburgh.

Another message was received from the Governor, respecting the case of Colonel Maclean, and urging the Parliament to grant him a suitable tract of land, in consideration of his long service to the colony.

The House, in committee, resumed the consideration of the Magistrate's Courts Act Amendment bill, but a discussion having arisen upon certain amendments proposed to the second clause, progress was reported. This was also the case with the Railway Acts Repeal bill.

The House adjourned till Monday.

Our London Correspondent's Letter.

London, May 9, 1867.

At the date of my last letter on the 9th ult we were on the eve of a most critical debate, which might have involved the fate of the Derby Government and postpone the settlement of the Reform Question for another year in spite of the determination of all parties, real or professed, to settle it once for all this year. What a relief it will be to get rid of these wearisome debates, these absolutely sickening details of franchises, working classes, rating and so forth. At last in spite of the scarcely concealed reluctance of most of the Liberal party and the open resistance of a considerable number of them, Mr. Gladstone had brought his fierce opposition to the Reform Bill of the Government to a culminating point and unchecked by the rebuffs which he had already met with at the hands of his own followers, he determined to force a collision with the Ministry. Mr. Gladstone's real idea of the bill is that it goes too far, but as this open avowal would at once alienate from it the great bulk of the liberal members he very jesuitically masked his attack. His ultimate object was to establish a £5 rating franchise—although last year he threw up office rather than accept it, instead of the household suffrage proposal of the Government with certain restrictions, but which still leaves it in the power of every respectable ratepayer to qualify for a vote. Too cautious to propose this at once Mr. Gladstone laid on the table a series of amendments, the first of which would have destroyed the restrictions of the Government bill, thus affording an opportunity for all parties to join, those alike who object to the government bill and those who, advocating extreme democracy, in the evident hope that he would destroy the bill, oust his rivals from office, which was perhaps his main object after all—and then be able to impose his own restrictions. Mr. Disraeli who hitherto had been all compliance boldly met the issue thus raised and intimated that if defeated the Government would resign, notwithstanding the support of Mr. Bright, who to aid his friend and get rid of the Tory Government very readily abandoned the principle which has been agitating for during so many years. Mr. Gladstone was signally defeated by a majority of 310 to 289. Many of those who voted with him from party ties secretly rejoiced at their defeat, but Mr. Gladstone himself was intensely irritated and threatened in his indignation to throw up the leadership. During the Easter recess there was a vast deal of indignation amongst the ultra-Reformers, who, strange to say, affect to regard Mr. Gladstone as their peculiar friend and ally although he probably has not one idea in common with the vain busybodies and self elected champions of popular rights. The way, however, in which Mr. Gladstone has played fast and loose with the extreme party has very much weakened the reliance placed upon him by the great body of the public, especially by the intelligent and educated classes. The failure of Mr. Gladstone's grand act which was supported by discontented Conservativatives, the opposers of reform altogether and ex-official Liberals who are hungry for office again, was owing to the common sense of the majority who saw through his design which was but thinly veiled. Mr. Disraeli has gained extraordinary credit for the singular tact, courtesy and ability with which he handled the question and not least for the manner in which he has managed his own party, who after all have been his greatest difficulty, for the majority of them are vehemently opposed to any Reform at all, and as it is hardly conceal their intense dissatisfaction at the conduct of their leaders, but Lord Derby and Mr Disraeli are quite right that the question can no longer be dallied with and that in the interests of the Constitution and the Conservative party also the question must be settled on such a basis as will be broad, liberal and permanent. Mr. Disraeli has had a hard *role* to discharge and it is to the repugnance of his own side that the awkward positions in which the Government have several times been placed are entirely owing. He had had to consult their prejudices even whilst surrendering them, but by dint of judicious concession to one side and happy conciliation of the other he has managed to steer the bill through all quicksands and there is a fair prospect now of the question being settled in a more constitutional and far less democratic manner than there was at one time any plausible reason for hoping.

Reform and the, at one time, alarming state of the relations between France and Prussia have completely absorbed further attention. There is therefore very little social news of interest.

The illness of the Princess of Wales, who I am glad to say is gradually recovering from her illness and the continued retirement of the Queen, who has again disappointed the hope which was a short time ago raised that she would at last emerge from her privacy, is seriously affecting the interests of the colony and the adjacent States to continue the great trunk line of road from the Seaboard in the Eastern Province, now being completed over the Katberg, to the Orange River.

By a majority of 31 against 10 leave was refused to Mr. Gain to introduce a bill for exempting proofs of debt in insolvent estates from stamp duty.

The motion of the second reading of the Boat Tax bill was negatived, the amendment of Mr. Boyes, that it be read a second time this day three months, having been agreed to.

The House, by a majority of 21 against 20, refused to send the report of the select committee on the petition of Mr. A. G. Campbell to the Governor.

The Game Laws bill was read a first time and ordered to be read a second time on the 20th instant.

FRIDAY, 14TH.—Petitions were presented by Mr. Moodie, from 205 inhabitants of Robertson, against the contribution required from the division for the maintenance of Bain's Pass, and from 98 inhabitants of the same place respecting the road through Cogmans Kloof; by Mr. Watermeyer, from 40 inhabitants of Hanover, against the abolition of the Periodical Court, and from 27 inhabitants of the same place in favour of the Voluntary Principle.

A message was received from the Governor, communicating the intended visit of H.R.H. the Duke of Edinburgh.

Another message was received from the Governor, respecting the case of Colonel Maclean, and urging the Parliament to grant him a suitable tract of land, in consideration of his long service to the colony.

The House, in committee, resumed the consideration of the Magistrate's Courts Act Amendment bill, but a discussion having arisen upon certain amendments proposed to the second clause, progress was reported. This was also the case with the Railway Acts Repeal bill.

The House adjourned till Monday.

Our London Correspondent's Letter.

London, May 9, 1867.

At the date of my last letter on the 9th ult we were on the eve of a most critical debate, which might have involved the fate of the Derby Government and postpone the settlement of the Reform Question for another year in spite of the determination of all parties, real or professed, to settle it once for all this year. What a relief it will be to get rid of these wearisome debates, these absolutely sickening details of franchises, working classes, rating and so forth. At last in spite of the scarcely concealed reluctance of most of the Liberal party and the open resistance of a considerable number of them, Mr. Gladstone had brought his fierce opposition to the Reform Bill of the Government to a culminating point and unchecked by the rebuffs which he had already met with at the hands of his own followers, he determined to force a collision with the Ministry. Mr. Gladstone's real idea of the bill is that it goes too far, but as this open avowal would at once alienate from it the great bulk of the liberal members he very jesuitically masked his attack. His ultimate object was to establish a £5 rating franchise—although last year he threw up office rather than accept it, instead of the household suffrage proposal of the Government with certain restrictions, but which still leaves it in the power of every respectable ratepayer to qualify for a vote. Too cautious to propose this at once Mr. Gladstone laid on the table a series of amendments, the first of which would have destroyed the restrictions of the Government bill, thus affording an opportunity for all parties to join, those alike who object to the government bill and those who, advocating extreme democracy, in the evident hope that he would destroy the bill, oust his rivals from office, which was perhaps his main object after all—and then be able to impose his own restrictions. Mr. Disraeli who hitherto had been all compliance boldly met the issue thus raised and intimated that if defeated the Government would resign, notwithstanding the support of Mr. Bright, who to aid his friend and get rid of the Tory Government very readily abandoned the principle which has been agitating for during so many years. Mr. Gladstone was signally defeated by a majority of 310 to 289. Many of those who voted with him from party ties secretly rejoiced at their defeat, but Mr. Gladstone himself was intensely irritated and threatened in his indignation to throw up the leadership. During the Easter recess there was a vast deal of indignation amongst the ultra-Reformers, who, strange to say, affect to regard Mr. Gladstone as their peculiar friend and ally although he probably has not one idea in common with the vain busybodies and self elected champions of popular rights. The way, however, in which Mr. Gladstone has played fast and loose with the extreme party has very much weakened the reliance placed upon him by the great body of the public, especially by the intelligent and educated classes. The failure of Mr. Gladstone's grand act which was supported by discontented Conservativatives, the opposers of reform altogether and ex-official Liberals who are hungry for office again, was owing to the common sense of the majority who saw through his design which was but thinly veiled. Mr. Disraeli has gained extraordinary credit for the singular tact, courtesy and ability with which he handled the question and not least for the manner in which he has managed his own party, who after all have been his greatest difficulty, for the majority of them are vehemently opposed to any Reform at all, and as it is hardly conceal their intense dissatisfaction at the conduct of their leaders, but Lord Derby and Mr Disraeli are quite right that the question can no longer be dallied with and that in the interests of the Constitution and the Conservative party also the question must be settled on such a basis as will be broad, liberal and permanent. Mr. Disraeli has had a hard *role* to discharge and it is to the repugnance of his own side that the awkward positions in which the Government have several times been placed are entirely owing. He had had to consult their prejudices even whilst surrendering them, but by dint of judicious concession to one side and happy conciliation of the other he has managed to steer the bill through

as contributions from their dupes in America, and that as blood money from the Dublin police. There is honour among thieves. There is no honour among Fenians.

The dispute with Spain, which I mentioned in my last as likely to lead to serious results, has terminated so far favourably. In the case of the flagrant seizure and confiscation of the "Victoria," Lord Stanley's ultimatum after a long forbearance brought the Spanish Government to its senses, and it has now proved as cautious and compliant, as it was before obstinate and arrogant. Full reparation has been made in this case but with respect to the Tornado, there is little doubt, but that however illegal and arbitrary was the conduct of the Spanish authorities, Lord Stanley's caution in doing no more than demanding the release of the crew, which has been complied with was well founded. The antecedents of the owners who had acquired considerable notoriety as "blockade runners" during the late American war were suspicious and there is little doubt but that the vessel was intended for a Chilian privateer and if the Spanish Government had only adhered to legal form they were not only fully entitled to seize and condemn the vessel but to hold the crew as prisoners of war.

Up to within the last fortnight the relations of France and Prussia with respect to the Duchy and Fortress of Luxemburg had assumed so serious an aspect, that there was a universal feeling that they must come to blows. Your readers are aware that the Duchy of Luxemburg belongs to the King of the Netherlands as part of the property of the House of Nassau, but it has always been a German and not a Dutch province, just as the German Duchy of Holstein belonged to the King of Denmark, but was not an integral part of the Danish Kingdom. Although the King of Holland as Duke of Luxemburg sided with Austria in the Bund, he took no active part in the late war between Austria and Prussia and was not only spared by Bismark but excluded from his new German confederation under Prussian auspices. That astute politician evidently did not wish to give France a pretext for interference, although it has involved him in a serious dilemma. By the treaty of 1815, confirmed by the arrangements made after Belgium was separated from Holland, which were embodied in a treaty signed in London in 1839, Prussia was allowed to garrison the fortress of Luxemburg, one of the strongest places in Europe, (which holds the key of the Rhine, and leaves the whole of the low countries at the mercy of its possessor, as well as enabling him to invade France or vice versa Germany with irresistible advantages), ostensibly to protect the German States and Belgium from a French invasion.

The King of Holland fearing that Luxemburg would sooner or later meet with the fate of Schleswig and Holstein, proposed to make it over to France, and the Emperor readily accepted the offer, but Bismarck placed his veto upon the negotiations, intimating that they might do as they liked with the Duchy but that Prussia would still hold the fortress. To this France replied that the arrangements of 1815 and 1839 had been destroyed by Prussia herself and that if suitable to the state of things when Germany was split up into a number of petty States they were no longer reasonable when Germany was become one great powerful military state. France also protested against Prussia holding a fortress which by her own act was no longer German and the Emperor although abandoning his idea of purchasing Luxemburg, insisted that the fortress should be evacuated by the Prussians and either razed or declared neutral under the guarantee of the Great Powers. Although solemnly denied by both it is a notorious fact that both France and and Prussia were making every preparation for a war which if it had once begun would probably have involved all Europe. Both in France and Germany the utmost enthusiasm prevailed, and the bellicose recriminations were becoming serious. At this stage, however, the English Government stepped in and Lord Stanley on its behalf has acted with great ability, which, together with the important share taken by the Queen personally in the negotiations is most cordially and indeed gratefully acknowledged both in France and in Germany, where the great bulk of the people, however, bellicose they might seem, regard the outbreak of hostilities with no little dismay. Owing to the exertions of Lord Stanley, both Prussia and France have agreed to a conference of the Great Powers, which met in London on the 7th instant, and it is stated at that meeting decided that Luxemburg should in future be neutralised territory, but some difficulty arose with respect to its being guaranteed so. The Conference meets to-day again, when it is believed that the guarantee will be given and in this case Prussia will be able to evacuate Luxemburg and the fortress will probably be demolished. Although matters look thus favorable, this sanguine state of things is by no means believed in abroad, where the universal impression is that the mutual jealousies of the French and the Prussians must before long result in hostilities, and that the favourable prospect of a settlement now is only owing to both sides not being ready for so great a war. It is stated that Queen Victoria used her personal influence with both the Emperor of the French and the King of Prussia. Her letter, which was written entirely by the Queen herself, had a great effect upon Napoleon. In the midst of all his political strifes he was recalled to the philanthropic and generous idea of his youth. There arose up before him that vision which is known to have haunted him for many a day, the battle field of Solferino, with its thousands of mangled dead and groaning dying. He at once replied to the Queen, disclaiming energetically the aggressive designs which had been attributed to him. He had no wish to increase the territory of France; but the Luxemburg question, as it then stood, has become one in which the honour of his country was involved. Let Prussia, he added, evacuate Luxemburg, and France would desire no aggrandisement. On the receipt of this satisfactory letter, the Queen wrote to the King of Prussia in the same strain as she had addressed to the French Emperor.

According to all accounts, King William was by no means so disposed to respond to the peaceable mission of our Sovereign as Napoleon has been. Against the advice of his Minister, he persisted upon pushing the quarrel to an extremity. Two circumstances, however, shook the purpose of this satiate monarch. First of all the Italian Government who had energetically supported the peaceful representations of England, and has received the thanks of our Government in consequence, warned Prussia that Italy would, in the event of war, have to free herself from the ties which bound the two countries last year; and then a letter was received from Prince Gortschakoff, stating clearly that the Cabinet of St. Petersburg would ally itself with neither party during the then impending war, but intervene later when an opportune occasion should arise. This last statement is confirmed by the St. Petersburg correspondent of the *Morning Herald*, who says that Russia will certainly not take an active part in hostilities. She feels that she has nothing to do with Western Europe. Her work is cut out for her in the East, and that is enough to occupy all her energies.

The Berlin correspondent of the *Times* attributes the conciliatory attitude of Prussia to the representations of Queen Victoria and the Czar, but adds that much remains to be done before the dogs of war can be chained up again. "For the present there is little beyond an uncertain chance of success." The prospect of a Conference, so far from causing a cessation of military preparations, has given a greater impetus to them. General Moltke, who was the chief director of the campaign last year, has gone to Mayence in order to superintend, in person, the armament of a fortress that would play a most important part in the event of war. At the same time the Mayence papers are strictly forbidden to publish any account of the preparations which they see going on under their eyes. The reorganisation of cavalry is proceeding in the minor States and in the ports; in Schleswig Holstein and Nassau, recruits, have been ordered to join at the beginning of May instead of June, as was at first intended. Prince Louis of Hesse, and most of the leading generals have been summoned to Berlin by telegraph, and commands have been assigned to most of them.

The following is probably a correct history of the Luxemburg difficulty. When Napoleon and Bismarck met at Biarritz in 1865 they agreed upon the campaign of last summer, and it was understood that if Prussia beat Austria, France was to be rewarded for her disinterested neutrality by the cession of Saarlouis and Landau. But Bismarck was a great deal more successful than he expected to be—so successful, in fact, that he felt himself strong enough to refuse fulfilment of the contract; and when Napoleon put in his claim the Prussian Minister significantly replied that before any German territory could be ceded the German people must be consulted. Napoleon let the matter drop with a suddenness that was quite suspicious, considering the very decisive manner in which only a few weeks before at Auxerre, he announced his intention of enforcing his claim. Napoleon was not then in a position to enforce it. He was compelled to extricate himself from his American difficulties and recall his troops from Mexico before he could venture upon a European war. But no sooner he had done so than he resolve to strike a blow when the time came. This resolution led to the changes in the French Ministry early in the year, and especially to the retirement of M. Fould, who is known to be strongly opposed to war. Then came the army reorganisation scheme at

Fenianism seems to be quite extinct, that is to say as far as any further outbreak is apprehended, but the spirit of discontent and disloyalty is evidently as wide spread and as deep as ever amongst the lower classes of the Irish both in Ireland and in our large towns where they abound in large numbers. The trials of the Fenians taken in the late absurd and abortive outbreak are now going on before Special Commissions, but they excite little interest. Two of the Yankee Hibernian emissaries have been tried, found guilty and condemned to death, and although it is admitted that they richly deserve it, not merely as rebels, but still more as pirates and filibusters, there seems to be a general feeling of contempt rather than compassion for them and the whole affair, and it is probable their sentences will be commuted. The trial only proves what was patent before, that whilst the Irish have an extraordinary propensity for conspiracy and secret societies, they have still stronger aptitude for betraying each other. For in every case whether in America, in Ireland, or in England the whole details of the affair were revealed to the Government. Many of the leaders as soon as they were arrested volunteered to turn "Queen's evidence" and were allowed to do so.

Certainly one of the most extraordinary persons whom that extraordinary conspiracy, the Fenian rebellion, has produced is "General Massey." The General, though fully informed about Fenianism, is singularly ignorant of his own history. In the first place, he does not know what his name is. He presumes that he was baptised, but cannot tell by what name. He has assumed many names, and has played many parts. At one time he was Pat Condon, of the Land Transport Corps, at Portsmouth, where, he says, he obtained his discharge, but the discharge was not forthcoming a month afterwards, and he cannot tell whether he lost it or not; a piece of forgetfulness which would tell rather badly against him if the "General" were being tried by court-martial for desertion. He went to America in 1856, and when the civil war broke out joined the Confederates as a private. Yet soon after wards we find him an officer, and he "thinks" he was a lieutenant but is not sure. A little later he is a colonel under General Gervase Smith, but unfortunately lost his commission as he lost his discharge in England. After the war he became a commercial traveller, Next he took up with the Fenian business, and attended the meetings at New Orleans. He constantly urged Stephens to excite a rebellion in Ireland. He was sent over to Ireland to carry out his own suggestion, swooned away directly he was arrested and then turned informer. The only creditable part in this confession was when the "General" said that "he was only sorry that he ever recovered from the swoon." We suspect a good many other persons are no less sorry.

It appears that Massey owed his arrest to the treachery of one of his associates a man named Corydon, formerly in the service of the Federal army. It was he who was charged with carrying out the secure of Chester Castle, and with tearing up the rails upon the Chester and Holyhead Railway, and it was he who was told to put himself under Massey's orders. He fulfilled these instructions by betraying both the attack and the "General." It is because he was thus betrayed that Massey justifies his present treachery. It is evident that the whole conspiracy was rotten from the first. The only thing in which the traitors seem to have been at all in earnest was raising money. They obtained it first

the next step in preparation for the struggle which Napoleon was determined to enter upon. The debate in the Corps Legislatif gave another indication of the same purpose, especially when M. Rouher, on being asked to give an express assurance that France did not intend to attack Holland or Belgium, avoided giving an answer, and diverted the attention of the Opposition by creating a scene. Then followed the Luxemburg negotiations and the events which have succeeded with such rapidity during the last few weeks. This retrospect it must be confessed, is not reassuring. It seems to shew that Napoleon has all along determined upon trying his strength with Prussia. If this be so, the Conference will be considered by him merely as affording time for completing his preparations.

There is nothing fresh in the intelligence from other parts of Europe or America.

The money market remains without change, but business is very dull, the public being still cautious. There is quite a panic on railway property, but the prices for the English Bonds and Colonial Government Bonds are steady.

The colonial wool sales are fixed to commence on Thursday, 16th instant. The fresh importations up to present date since the beginning of last sales comprise 150,575 bales, viz.:—New South Wales and Queensland, 12,625 bales; Victoria, 59,650; Tasmania, 4,798; South Australia, 19,?31; West Australia, 2,2?6; New Zealand, 22,672; Cape, 22,593;—total colonial, 150,575 bales; and further arrivals are daily expected.

THE EUROPEAN POSITION.—Every grown man in Germany outside Austria competent to bear arms is to be become a drilled soldier. The King of Prussia is *ex officio* Commander-in-Chief of all such soldiers. That is the substance of the Treaties between Prussia, Bavaria, Wurtemburg, and Baden which have this week created such excitement in Paris and throughout France. It appears that immediately after the agreement of Nikolsburg which followed the battle of Sadowa, the Southern States began to tremble for their existence. Deserted by Austria and menaced by France, with Prussia threatening their capitals and their own subjects half inclined to summon the friendly invader, unwilling to be excluded from Germany and apprehensive for their dynastic position, the petty Kings turned to an alliance with Prussia as their only hope, and in the last weeks of August signed secret treaties with their great opponent placing their armies in time of war at his absolute disposal. It was understood also, though not provided by treaty, that these armies should be organised for the future upon the Prussian system, and a Bill with that end has, we believe, been introduced into the Bavarian Parliament. In return the King of Prussia guaranteed their possessions from every enemy except himself, a guarantee invaluable to Bavaria, whose Palatinate lies across the Rhine and within the grip of France: but not so valuable to Wurtemburg, whose dominions are absolutely encircled by German populations. To avoid exciting still further the susceptibilities of France these treaties were kept quiet, so quiet that Count von Bismarck actually allowed all Germany to lament its division by the Main without hinting that he had already secured a union infinitely stronger than that of the old Confederation. Germany outside Austria had become for military purposes one great State, under an organization which sends every able-bodied man when needful into the field. The treaties were known to the Austrian Government immediately after their completion, and it is difficult to believe that they were not also known to the Emperor Napoleon, to whom it was Austria's clear interest that they should be at once revealed. Whether they were or were not, the Emperor permitted M. Rouher in the debate on the interpellation put forward by M. Thiers to assert that Germany, so far from being strengthened by Sadowa, had been weakened by that great victory; that seventy millions had shrunk to thirty; that the Confederation, formerly one, had been divided into three branches—Austria, the Southern States, and Germany North of the Main. Either fearful of the effect of these statements in Germany, which is sensitive on the subject of dismemberment, or enraged at M. Rouher's assumption that a word from France had checked the Prussian career, or embarrassed by the disposition exhibited in the North German Parliament to mould public policy in order to attract into Germany States already secured, M. Bismarck immediately on M. Rouher's speech caused the treaties to be published in the "Gazette," informed France and the world, as it were officially, that despite all external opposition the unity of the Fatherland had been already secured. Bavaria existed and Baden, the King of Wurtemburg was no tributary, and the Grand Duke of Hesse no dependent, but the Hohenzollern was nevertheless master for war of the whole German race. The treaties create an alliance at once offensive and defensive, but even if they did not the result would still be the same. While Prussia marches to battle, the Southern Army, 150,000 strong, will remain in garrison, and Germany is as unsafe to attack as if her entire population obeyed a single ruler and were represented in a single parliament.

The blow is a most serious one, alike for France and for M. Rouher. The latter indeed is unmistakably checkmated. If he had heard of the Treaties, which is most probable, he based his whole argument upon an assumption which he knew to be unfounded, and may be taunted at any moment with a rhetorical victory won at the expense of concealing a truth essential to the debate. If he was not aware of the treaties, he must admit that in diplomacy, as in war, his master is no fitting match for the audacious Prussian squire who has dared on French frontiers to make a nation without the permission of France. Frenchmen, of course, are not responsible either for Napoleon's diplomatic defeats or M. Rouher's parliamentary apologies, but they will feel most bitterly the changed position of France. The unity of Germany does more than threaten the military ascendency in the world. It reduces her to the English position—to a positive inability to move on the Continent until she has first secured an ally. Whatever the question at issue, in the East or in the West, at Constantinople or at the Hague, the opposition of Prussia will suffice to reduce her to one of two alternatives—a galling quiescence, or a war in which defeat might involve an alteration of frontier. France, no doubt is a great nation, and the French are a military people; the fortune of war is uncertain, and a great general is worth, as Wellington said of Napoleon, an extra fifty thousand men. But judging on the rules by which soldiers and statesmen usually judge, it is by no means clear that France must win in a conflict with Germany, by no means certain that she might not sustain a defeat which would compel her to surrender Alsace or Lorraine, a defeat which, even if she surrendered nothing, would unseat the dynasty. A war with a power organised for battle as Germany now is with an army of at least three quarters of a million, and an armed population behind her of forty millions is an enterprise which no people not alarmed for its existence or wounded in its honor would be willing to undertake. Frenchmen must surrender all hope of their "natural boundary," the frontier of the Rhine, all expectation of obtaining Belgium except with Prussian consent, all claim to decide alone on the future distribution of the Sultan's dominions. Those hopes and expectations and claims may all be unreasonable, or absurd, or selfish, but they are entertained by Frenchmen, were avowed by a man so moderate as De Tocqueville, are cherished by the rank and file of France as Americans cherish their hope of ruling America from the Isthmus to the Pole. There are signs abroad that Frenchmen are beginning to hate Prussia as they once hated England, and their hatred is by no means wholly devoid of fear. Strange as it seems to Englishmen, Frenchmen have never forgotten 1815, never quite rid themselves of the belief that an invasion from the North, a successful invasion, is not beyond the limits of possibility. They listen to rumours about the absorption of Holland, the annexation of German Switzerland, an offensive and defensive alliance between Berlin and St. Petersburg an agreement between Von Bismarck and Ricasoli, till they begin to feel as men felt when the First Bonaparte was on the throne, as if nothing were too horrible to be beyond their enemy's dreams. Accounts of plans drawn up by Baron v Moltk for the invasion of France are greedily received, and photographs of M. Thiers, who denounces Germany as a danger, are demanded in such numbers that even Parisian photographers are overworked. They see, too, some substantial evidence for their fears—a Government Bill, for instance, which sends every ablebodied Frenchman into the ranks, a studious abstinence of the *Moniteur* from any allusion to the treaties with the South. If Napoleon be not alarmed, why does he risk his popularity with peasants? If he is not indignant, why does he silence the *Moniteur*, usually so careful to reprint all official news? The higher the popular estimate of the Emperor's sagacity, the deeper will be the apprehensions of all who believe in him, till they feel at last as if they, Frenchmen, the race of all others proudest of its military fame, were refusing a challenge, are half inclined, like the peasants of Turay, to propose a *levée en masse* to defend the soil. That is not a healthy condition of mind for a great military people ruled by a dynasty to which success is as the breath of life. It will make war easy; on the first occasion, and there are occasion in plenty. Without believing all the rumours which now load the air of every Continental capital, it may, we think, be taken for granted that Napoleon and Bismarck are at this moment engaged in a diplomatic war for the possession of Luxemburg. The King of Holland, to whom the Duchy belongs, is willing, it is said, to sell his rights, and the Dutch, who dread entanglements with Germany, are willing that it should be sold. The only difficulty in the way is Prussia, which garrisons the fortress, which regards it as an outwork of Germany, which dare not surrender one inch of German soil, and which hopes, and from the necessity of its geographical position will always continue to hope, that Holland may one day be attracted within the Germanic circle. To seat a united Germany upon the Atlantic is a dream no German will willingly resign, and the Prussian King, though of course officially most desirous of peace, may object very strenuously to surrender Luxemburg. Napoleon cannot bear to be always baffled; the American complication is over; the French are in the dangerous mood which the idea that their influence is waning always inspires; England is paralyzed by internal dissensions, and indisposed in any event to interfere with France; Germany is exalted till it will bear no menace; the East is stirring and heaving with excitement; all things point to that greatest of earthly calamities—a general European war. We have still three months, for Napoleon must give the signal, and the Exhibition does not close till August; but if he lives, and the unforseen does not arrive," Germany will yet be welded into a harder unity by blows from the outside. Already the mere rumour of menace is doing Count von Bismarck's work, the Federal draft is passing as rapidly as if the North German Parliament were filled with soldiers, and, when it is proclaimed the King of Prussia is Emperor of Germany with a military Dictatorship for three years. And we wonder that on all Bourses there are uneasiness and hesitation!

GLASSWARE.

PRESSED and Cut Tumblers, Decanters, Wines, &c., for Sale at the

Ironmongery Stores OF

RUDD, JONES & Co.
Hout-street.

S. A. ASSOCIATION.

SALE OF A

Sea-side Residence

AT GREEN POINT,
ALSO

Movables, Fustage, &c.

In the Insolvent Estate of ROELOF ABRAHAM ZEEDERBERG.

THE Trustees will cause to be sold, on the Premises,

This Day, Monday,

THE 17TH INST.,
AT 11 O'CLOCK A.M.,

A very comfortable Sea-side Residence, situate at Green Point, near the old Lighthouse, at a short distance from the Beach, comprising several good-sized Rooms and the necessary Out-buildings.

At the same time will also be sold,

THE MOVABLES,

CONSISTING OF

Mahogany Couches, Chairs, Easy Chair Round Table, Carpet, Books, Dining Tables, Pier Glass, Crockery, Glassware, Ladder, Molewagon, and various other Articles.

AND

To-Morrow, Tuesday,

THE 18TH INST.,
AT 11 O'CLOCK A.M.,

At the Wine Store in Hout-street, will be sold, 28 Stukvats of various sizes, 19 Riders Casks, Wine Bucks, Wine Store Implements, Hoops, Buckets, and Sundries.

C. J. C. GIE, } Joint
F. J. BROERS, } Trustees.

Cape Town, Church-square,
6th June, 1867.

Mr. J. A. BAM, Jr., Auctioneer.

PUBLIC SALE OF

Movable & Immovable Property,

AT GROENBERG.

In the Insolvent Estate of SIMON STEPHANUS KILIAN, of Groenberg.

THE Undersigned, as Sole Trustee of the above Estate will sell by public Auction, on

FRIDAY, 28 JUNE,

At 10 o'clock, a.m., precisely,

Certain Shares in the well-known Arable and Cattle Farm called RHENOSTER RUG, alias WATER VALLEY, situate at Groenberg, about an hour's ride from the village of Wellington, measuring in its whole extent 1184 morgen and 596 square roods. Large expenses have been incurred by the Insolvent in making a new dam. The Farm is too well known to require further description.

Further, the MOVABLE EFFECTS, consisting of HOUSEHOLD FURNITURE of every description, such as Tables, Chairs, Chests, Wardrobes, Bedsteads and Stretchers, Beds and Mattrasses, Glass and Earthenware, Kitchen Utensils, &c.

FARMING IMPLEMENTS, 2 Wagons, 2 open Spring Carts, Ploughs, Harrows, Harness, and whatever else belongs to a Farm.

LIVE STOCK: 700 Cape and Merino Wethers and 7 Mules.

Lastly, 2 Shares in the Wellington Bank.

P. J. PENTZ, J. Fs., Sole Trustee.
Wellington, June 13, 1867.

£1 Reward.

LOST from Rondebosch, about a Month ago, Two Young BEAGLES. the DOG MOTTLED, Black and Tan, and the BITCH, White with Red Ears.

The above Reward will be paid to any person returning the Dogs to Mr. VAN LIER, Wale-street, or Mr. DREYER, Driefontein, Koeberg.

Savings' Bank, Cape Town.

BOND DEBTORS whose interest for the past year, 1866, has not been paid, are requested to take notice that unless settled before the end of the month of June, proximo, it will be collected by the Bank's Attorney.

WM. SMITH, Sec.

27th May, 1867.

Second Troop.

500 fat Cape Sheep
500 do. Merino do.
50 do. Wether Goats.

ON WEDNESDAY, the 19th June, the above number of fat Sheep and Goats will be publicly sold at Klapmuts.

D. A. MULLER.

Paarl, June 11, 1867.
DE VILLIERS, MARAIS & Co., Adms.

Fourth Troop.

100 fat Slaughter Oxen.

ON THURSDAY, the 20th June, the above number of Slaughter Oxen, in excellent condition, will be publicly sold at Klapmuts.

H. L. BOSMAN, J.s.

Paarl, June 11, 1867.
DE VILLIERS, MARAIS & Co., Adms.

---

800 Excellent fat Cape & Merino Sheep.
70 ditto ditto Goats.

WILL be sold at Klapmuts Station, on the 20th instant.

DANIEL HUGO,

Paarl, 12th June, 1867.
DE VILLIERS, MARAIS & Co., Auctioneers.

---

50 Fat Slaughter Oxen.

ON TUESDAY, the 18th instant, the above number of excellent fat Cattle, will be publicly sold out of Mr. J. D. RETIEF's Kraal, Wellington.

P. N. LATEGAN.

Paarl, June 8, 1867.
DE VILLIERS, MARAIS & Co., Adms.

---

75 Excellent fat Slaughter Oxen.

ON WEDNESDAY, the 19th instant, the above number of Cattle, brought up by Mr. J. G. HORAK, junr., will be sold at Klapmuts Station.

A. J. F. DU TOIT, & C.

Paarl, June 13, 1867.
DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu-Adms.

1200 Wethers and Goats.

ON TUESDAY, the 18th instant, will be sold at Joostenberg, on the farm of Mrs. the Widow DE WAAL, the above quantity of Cape and Merino Wethers, and about 100 Goats, all in prime condition, brought up by Mr. H. DE WIT.

E. LANDSBERG & SON.

---

100 fat Slaughter & Draught Oxen,

WILL be sold at Klapmuts Station this day MONDAY, the 17th instant, and are sure to be present.

☞ Half of the troop are particularly fat and well worth the attention of Butchers, whilst the other half are well trained Draught Oxen, well suited for Traders.

P. D. J. VAN DER BYL.
J. G. STEYTLER, G.s., Auctioneer.

---

50 Excellent fat Slaughter and Young Oxen and Cows.

WILL be sold on TUESDAY, the 18th inst. after the arrival of the First-Train, out of the market kraal at Wellington.

F. J. ROUX.

Wellinton, 7th June 1867.
P. J. PENTZ, J. Fs., Auctioneer.

---

400 Fat Cape Wethers,
300 „ Merino ditto,
200 „ Wether Goats.

WILL be publicly sold on MONDAY, the 24th instant, at Klapmuts Station,

M. & J. MALAN.

Wellington, June 13, 1867.
P. J. PENTZ, J. Fs., Auctioneer.

High Sheriff's Office.

Cape Town, 13th June, 1867.

IN Execution of the Judgment of the Supreme Court in the undermentioned Cases, the following Sales will take place, viz:—

Division of Stellenbosch.

N. H. HEROLD *versus* HENDRIK NICOLAAS THEUNISSEN, P. SON.

On Friday, the 21st June, 1867, at 10 o'clock a.m., at Defendant's Residence, Somerset West, 2 Horses, 2 Cows, &c.

Division of Colesberg.

D. P. VERWEY *versus* PIETER JOHN MICHIEL VON MALTITZ.

On Saturday, the 29th June, 1867, at 10 o'clock a.m., at Defendant's Residence, Middelwater, 1 Mahogany Round Table, 1 Card Table, 1 Sofa, 7 Mahogany Chairs, 3 Iron Pipes, 1 Plough, Dining Table, 6 Chairs, &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

IN Execution of the Judgment of the Eastern Districts Court, the following Sales will take place, viz.

Division of Peddie.

GEO. WOOD, N.O., *versus* JAMES ALLISON.

On Friday, 21st June, 1867, at 10 o'clock a.m., at Graham's Town, 1 Buggy, 1 Wagon, 10 Oxen, 5 Cows, Household Furniture, &c.

Division of Colesberg.

SPIELMAN *versus* KLAAS *alias* DU KLAAS.

On Saturday, the 22nd June, 1867, at 10 o'clock a.m., on the Public Market, Colesberg, 1 Wagon, 6 Oxen, 1 Cow, 1 Calf, 1 Bul Calf, 6 Sheep, 5 Goats, 1 young Bull, 1 Gun.

Division of Graaff-Reinet.

M. LILIENFELD *versus* JOHANNES PETRUS JACOBUS MEINTJES.

On Saturday, the 29th June, 1867, at 10 o'clock a.m., at Graaff Reinet, 4 Tables, 2 Stretchers, 5 Chairs, 1 Wagon Chest, 3 Beds, 2 Tables, 1 Deal Case, 1 Wagon, 317 Goats, 89 Kids, 6 Sheep &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

Malmesbury Agricultural and Commercial Bank.

Present Nominal Capital £22,030
Paid-up Capital, .. £13,918
Reserve Fund, .. £709 9 6

DIRECTORS:

DR. F. DE LETTRE BICCARD, M.D., Chairman
A. H. MOORREES, Esq.
H. H. SMUTS, Esq.
F. L. SIEBRITS, Esq.
G. H. STEYN, Esq.
H. G. GREEFF, Esq.
H. D. J. DU TOIT, Esq.
D. J. ACKERMAN, Esq.
L. COATES, Esq.

THE Bank allows Interest upon Fixed Deposits, in sums of £10 and upwards at the undermentioned rates viz.:—

For 3 months and under 6 months at 3 pCt. per annum
„ 6 „ „ „ 12 „ „ 4 pCt. „
„ 12 „ „ 5 pCt. „

Office hours from 9 o'clock a.m. to o'clock p.m.

Application for Discount received and attended to on MONDAYS, WEDNESDAYS, and FRIDAYS.

By order of the Board,
J. W. MOORREES, Cashier

Protecteur Fire Assurance Company

1, MARKET SQUARE.

Established the 29th September, 1838

Capital, £65,968 16 5.

Last Bonus awarded to the Assurers, 33⅓ pCt.

Directors:

W. C. KUYS, Esq., Chairman.
J. A. TRUTER, Esq., Vice-Chairman.

J. C. WESSELS, Esq. | CHAS. BARRY, Esq.
A. H. HOFMEYR, Esq. | Hon. D. G. VAN BREDA, Esq.
G. V. R. MULLER, Esq. | D. G. DE JONGH, Esq.
P. A. BRAND, Esq.

Auditors:

V. SCHÖNNBERG, Esq. S. V. HOFMEYR Esq.

Agents in the Country Districts:

Breda's Dorp,	Barry & Nephews,
Beaufort,	W. J. Blore Esq.
Caledon,	C. A. M. de Vos, Esq.
Calvinia,	Messrs. Heilbrun Brothers
Colesberg,	D. Sluiter, Jr. Esq.
Darling,	S. V. Gie, Esq.
D'Urban,	F. J. v. H. Duminy, Esq.
George,	S. J. C. Gird, Esq.
Graaff-Reinet,	F. K. Te Water, Esq.
Hopefield,	S. V. Gie, Esq.
Heidelberg,	Barry & Nephews, Esq.
Malmesbury,	Executors Board
Mossel Bay,	Messrs. Barry & Nephews
Oudtshoorn,	W. Walter, Esq.
Paarl,	A. J. Becker, Esq.
Prince Albert,	Z. J. Muller, Esq.
Riversdale,	W. White, Esq.
Richmond,	W. C. Perry, Esq.
Simon's Town,	P. J. Hugo, Esq.
Stellenbosch,	P. Korsten, Esq.
Swellendam,	C. Standerwick, Esq.
Tulbagh,	B. J. de Vaal, Esq.
Uitenhage,	D. J. Aspeling, Esq.
Victoria West,	J. Adams, Esq.
Wellington,	J. Addey, Esq.
Worcester,	J. Lindenberg, Esq.

RATES OF PREMIUM PER £ 100

	In which no hazardous Goods are contained.			Containing hazardous Goods.			In which hazardous Trades are carried on		
	£	s.	d.	£	s.	d.	£	s.	d.
1. Buildings,—Brick or Stone, with Flat Roofs	0	2	0	0	4	0	0	6	0
2. Buildings,—Brick or Stone, covered with Slates, Tiles or Metals	0	2	6		4	6	0	7	6
3. Buildings,—Brick or Stone, Thatched	0	17	6	1	0	0	1	2	6

☞ Special Insurances according to the nature of the Risk.

POLICIES GRATIS.

Amount of Bonus awarded to assured at the last General Meeting.

33⅓ PER CENT.

upon the paid-up Premiums, receivable on the following annual renewal of their Policies.

S. J. DE KOCK, Secretary.

General Estate and Orphan Chamber

Deed of Partnership dated 9th March 1856; incorporated by Act of Parliament, No. 31, 1861.

CAPITAL, £20000 Sterling.

FOR Administering Properties and Estates, as Executors Administrators, Tutors, Curators, Trustee and Agents.

DIRECTORS:

O. M. BERGH, Esq., Chairman,
F. F. RUTHERFOORD, Esq.
R. D. JONES, Esq.,
J. R. MARQUARD, Esq.,
C. H. BOSENBERG, Esq.,
J. SHEPHERD, Esq.
D. TENNANT, Esq.,

Auditors:

T. MOSTERT, Esq.,
J. J. HOFMEYR, Esq.

The Chamber gives Interest at the rate of 5 PER CENT. PER ANNUM, payable HALF-YEARLY, free of Charge or Commission, on all Sums above £100 deposited with the Company for ONE YEAR certain and thereafter at three months' notice.

J. PIETERSEN, Secretary,
Chamber Buildings, 43, Adderley-Street.

Western Province Bank Paarl.

Nominal Capital	50,000
Paid Up Capital	30,000
Reserve Fund	10,000

DIRECTORS:

J. R. ZEEDERBERG, Esq. M.D. President.
A. J. LOUW, Esq.
MELT VAN DER SPUY, H.s., Esq.
A. J. BECKER, Esq.,
P. DE V. MOLL, Esq.,
J. J. PROCTOR, M. P. Esq.
J. SMUTS, M. D. Esq.

The Bank allows interest on fixed Deposits at the following rate.

3 Months and above 3 per cent.
6 .. .. 4 ditto
12 .. .. 5 ditto

Directors attend TUESDAYS and FRIDAYS, at 1 a.m. for the purpose of deciding on applications of discount.

B. P. DU PLESSIS, Cashier

UNION BANK.

No 38, ST. GEORGE'S-STREET

Capital, £150,000.—Paid up £75000
Reserve, £10,000.

DIRECTORS:

JOHN STEIN, Esq. Chairman
F. S. BERNING, Esq.
D. G. DE JONGH, Esq.
The Hon. P. E. DE ROUBAIX, MLC.
J. C. SCHICKERLING, Esq.
J. W. SALOMON, Esq.
G. MYBURGH, Esq.
The Hon. E. LANDSBERG, Esq., M.L.C.
J. J. STEYTLER, Sr., Esq.

THE BANK allows Interest on Fixed Deposits, at the following rates per annum:—

For 3 Months and upwards 5 pCt. per annum.

Applications for Discounts attended to on TUESDAY THURSDAYS, and SATURDAYS. in each week.

S. V. HOFMEYR, Cashier

MUTUAL
Life Assurance Society
OF
THE CAPE OF GOOD HOPE.

Amount of Accumulated Fund on the 31st. May 1865. ..	£225,899 8 4

POLICIES GRANTED, 2,510.

Amount of Premiums received from commencement, May 27 1845, to 31st May., 1866	£221,258 15 4
Claims upon the Society by Death	£144,673 4 5
Profits converted in present Payments, ...	£ 21,073 9 3

BOARD OF DIRECTORS:

CHARLES BELL, Esq., Chairman.

EDW. HULL, Esq. | C. MANUEL, Esq. M.L.
G. MYBURGH, Esq. | S. SOLOMON, Esq., M.
P. A. BRAND, Esq. | P. G. van derBYL, Esq
JAMES MURISON, Esq. | J. R. MARQUARD, Esq

TRUSTEES.

P. A. BRAND, P. G. VAN DER BYL, and J. MURISON, Esqs.,

AUDITORS.

J. P. HERMAN, and S. V. HOFMEYR, Esq
J. C. GIE, Jr., Esq., Secretary.

AGENTS IN THE COUNTRY DISTRICTS:

Adelaide,	H. HUTTON, Esq.
Beaufort,	C. PRICHARD, Esq.
Bredasdorp,	Messrs. BARRY & NEPHEWS.
Burghersdorp,	Messrs. GOLDMAN BROS. & Co.
Caledon,	Messrs. BOURHILL & Co.
Ceres,	W. MCINTYRE, Esq.
Clanwilliam,	G. FOSTER, Esq.
Colesberg,	
Cradock,	J. B. NELSON, Esq.
George,	MICHL. O'CONNELL, Esq.
Graaff-Reinet,	BOARD OF EXECUTORS.
Graham's Town,	W. OGILVIE Esq.
King Wm's Town,	J. WALKER, Jr., Esq.
Knysna,	P. C. METELERKAMP, Esq.
Malmesbury,	BOARD OF EXECUTORS.
Mossel Bay,	H. W. DE WET, Esq.
Murraysburg,	P. H. MEIRING, Esq.
Natal,	T. SHEPSTONE, Jun., Esq.
Oudtshoorn,	THEODOR MEYER, Esq.
Paarl,	J. R. ZEEDERBERG, Esq. M.D.
Port Elizabeth,	E. L. KIFT, Esq.
Queen's Town,	S. CORYNDON, Esq.
Richmond,	M. M. TAIT, Esq.
Robertson,	Messrs. BARRY & NEPHEWS.
Riversdale,	Messrs. BARRY & NEPHEWS.
Stellenbosch,	J. WEGE, Esq.
Springbokfontein,	A. R. BLEKESLEY Esq.
Swellendam,	Messrs. BARRY & NEPHEWS.
Somerset East	S. J. ANNEAR, Esq.
Uitenhage,	GEO. BREHM, Esq.
Victoria West,	J. B. AUBET, Esq.
Worcester,	J. D. HUGO, Esq.

TABULAR VIEW OF ADDITIONS TO POLICIES

Accumulated Benefit in 1865, payable at death on the Assurance for Life of each £100, on which the whole of the Profits have been added to the Policy.

On Policies dated prior to 1st Nov.,	£	s.	d.
1864,—	£102	15	0
1863,—	105	10	0
1862,—	108	5	0
1861,—	111	15	4
1860,—	115	5	8¾
1859,—	118	16	1½
1858,—	122	7	4
1857,—	125	18	7
1856,—	129	9	11
1855,—	133	7	7
1854,—	137	5	4
1853,—	141	3	0
1852,—	144	6	6
1851,—	147	10	6
1850,—	150	13	7
1849,—	154	1	4
1848,—	157	9	2
1847,—	160	17	6
1846,—	164	4	9
1845,—	167	12	7½

View of the Progress of the Society on the 31st day of May, in each year, since its commencement.

Years.	Number of Policies	Amount Assured	Annual Revenue.	Accumulated Fund.
1846	301	£147,200	£4,674	£4214 0 0
1847	318	156,750	5,216	6903 0 0
1848	402	211,150	6,901	11975 0 9
1849	485	265,700	8,314	19116 15 0
1850	546	299,350	10,000	24963 0 0
1851	608	332,500	11,500	30274 12 [illegible]
1852	630	345,712	2,058	36971 14 7
1853	659	362,110	13,284 6 10	41012 19 9
1854	725	396,900	15,000 0	52120 6 3
1855	768	424,600	5,372 3 0	59868 2 0
1856	826	485,831	17,820 18 4	73289 16 7
1857	893	521,830	19,426 1 2	83654 15 5
1858	966	561,355	20,302 12 3	94060 12 0
1859	1078	652,009	24,510 3 3	106963 9 0
1860	1229	736,280	26,682 5 4	120479 3 9
1861	1351	809,491	29,249 6 0	139070 1 19
1862	1476	920,486	34,379 4 7	159800 0 9
1863	1618	1,046,878	35,757 8 9	172737 6 0
1864	1718	1,100,831	38,287 5 8	191451 10 7
1865	1880	1,212,651	44,016 0 0	211561 10 9
1866	1991	1,282,136	44,018 0 0	225899 8 9

Premiums for Assurance of £100.

ON SINGLE LIVES,
FOR THE WHOLE PERIOD OF LIFE.

Age.	Premium £ s. d.	Age.	Premium £ s. d.
14	1 15 5	35	2 17 6
15	1 16 5	36	2 19 0
16	1 17 6	37	3 0 6
17	1 18 6	38	3 2 3
18	1 19 7	39	3 3 9
19	2 0 7	40	3 5 6
20	2 1 6	41	3 7 5
21	2 2 5	42	3 9 3
22	2 3 3	43	3 11 3
23	2 4 1	44	3 13 4
24	2 4 11	45	3 15 6
25	2 5 10	46	3 17 9
26	2 6 10	47	4 0 3
27	2 7 10	48	4 2 9
28	2 8 11	49	4 5 6
29	2 10 0	50	4 8 3
30	2 11 1	51	4 11 2
31	2 12 3	52	4 14 2
32	2 13 6	53	4 17 4
33	2 14 9	54	5 0 8
34	2 16 1	55	5 4 2

The Premiums are payable yearly in advance; or at the option of the Assured, half-yearly, with a slight increase of the rate.

This being a MUTUAL ASSURANCE SOCIETY, the profits are not as in Proprietary Companies, divided between the Partners and the Assured. The WHOLE belong to the Policy holders.

The Profits will be divided amongst the holders of Policies, at the termination of every period of THREE YEARS, and each holder may determine that his Share shall be added to the sum assured by him;—or converted into present payment;—or applied in reduction of the future annual premiums payable by him.

Persons proposing for assurance will be required to produce *Certificates of Baptism*, or such other proofs of age as the Directors may deem to be satisfactory.

Persons proposing for assurance are not charged with fees payable to the *Medical Officers* of the Society.

Office hours from 9 to 4 o'clock.

By order of the Board,
C. J. C. GIE Secretary.

COUGHS, ASTHMA, AND INCIPIENT CONSUMPTION ARE EFFECTUALLY CURED BY

KEATING'S COUGH LOZENGES

JUDGED BY THE IMMENSE DEMAND, this UNIVERSAL REMEDY now stands the first in public favour and confidence; this result has been acquired by the test of fifty years experience. These lozenges may be found on sale in every British Colony, and throughout India and China they have been highly esteemed wherever introduced. For COUGHS, ASTHMA, and all affections of the Throat and Chest, they are the most agreeable and efficacious remedy.

Prepared and sold in Boxes, Tins, and Bottles of various sizes, by THOMAS KEATING, Chemist &c., 79, St. Paul's Churchyard, London. Sold retail by all Druggists and Patent Medicine Vendors in the world.

THE PAARL BOARD OF EXECUTORS

Capital, £40,000
In Shares of £200 each,

FOR the Administration of Properties and Estate which it may be appointed as Executors, Administrators, Agents, Curators and Tutors of Minors, as well as Trustees in Insolvent Estates, &c., &c

DIRECTORS:

J. R. ZEEDERBERG, Esq., M.D., Chairman
A. J. LOUW, Esq.
J. W. THERON, Esq.
B. P. DU PLESSIS, Esq.
M. VAN DER SPUY, Hs., Esq.
P. J. RETIEF, F.s., Esq.
I. A. J. ROOS, Esq.

AUDITORS:

H. J. HUGO, Esq.
T. ROOS, T.s., Esq.

The Directors attend, for the transaction of business every WEDNESDAY, at the Office of the Board Western Province Bank Buildings.

I. HORAK DE VILLIERS, Sec.

DIED at the residence of Mr. P. J. MOHR, Michells Pass, Breede River, on the 3rd inst., Mrs. the Widow J. D. MOHR, born THERON, aged 83 years, 5 months and 12 days, deeply regretted by her family and a large circle of friends.

June 11th, 1867.

DIED, suddenly, at Rondebosch, on the evening of Monday, the 10th inst., Miss A. A. VAN EYSSEN.

Shipping Intelligence.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

June 13.—Briton, R.M.St., 1100 tons, R. B. Davis from Algoa Bay 11th June, to this port and Southampton. Cargo wool.

June 14.—Norseman, R.M.St., 1500 tons, Wm. Ladds, from Southampton 8th May, Plymouth 10th, St. Vincent 21st May, and St. Helena 3rd June, to this port and Algoa Bay. Cargo general.

15—Flibberty, bg, 129 tons, Thos. Bynon, from St. Helena, 13 May, to this port in ballast.

15—Joan Cunllo, bk, 299 E. Jones, from Mauritius 16th May, to this port. Cargo sugar.

15—Salier, 3 masted sch., 245 tons, Chas. Miesegaers, from Valparaiso 24th March, to this port. Cargo wheat.

15.—Ocean King, bk., 419 tons, L. Oldreve, from Swansea 3th April, to this port. Cargo coals.

DEPARTURES FROM TABLE BAY.

June 11.—Witch, to Algoa Bay.
13.—Lamont, sc-st, to Simon's Bay.

OPGAAF

Van Koloniale Opbrengst de Stads Markt gepasseerd van den 13 tot den 15 Juny 1867.

Aloes	Aloes,	0
Abrikozen lbs.	Apricots lbs.	21
Amandelen, lbs.	Almonds lbs.	292
Aardappelen, bushels,	Potatoes bushels.	394
Azyn, legger,	Vinegar, leaguers,	0
Boter, lbs.	Butter, lbs.	29½
Brandewyn, leggers,	Brandy leaguers	5
Bokkevellen, stukken	Skins, Goat, pieces	0
Boonen, bushels,	Beans bushels,	12
Drooge Ossenhuiden, at	Hides Ox, pieces,	0
Erwten, bushels	Peas, bushels,	0
Garst, bushels,	Barley, bushels	48
Hoorns, stukken,	Horns, pieces	0
Haver, bushels,	Oats bushels,	48
Hooi, vrachten,	Hay, loads,	0
Kaf, zakken,	Chaff sacks,	52
Koorn, bushels,	Wheat, bushels,	0
Linzen, do,	Lentils, do.	0
Melies, bushels,	Maize, bushels,	0
Okkernooten, lbs.	Walnuts lbs.	0
Patates, bushels,	Potatoes, Sweet, bls.	38
Rog, do.	Rye,	15
Rozynen lbs.	Raisins, lbs.	317
Schapenvellen, st.,	Sheep Skins,	0
Stroo, zakken,	Straw sacks,	0
Uijen, bushels,	Onions, bushels	0
Vederen, Ostr., lb	Feathers, Bed lbs.	0
Wyn, ordinaire, legger	Wine common,	0
Do, Pontak do.,	Do. Pontac, do.,	[illegible]
Was,	Wax,	0
Wol lbs,	Wool lbs	0
Wynsteen, lb.	Wine Stone, lbs.	0
Zout	Salt, bushels	0
Lemoensap, ½ aums	Lemon Juice, ½ aum	0

MARKT PRYZEN

Van den 13 tot den 15 Juny 1867.

		£	s.	d.	£	s.	d.
Aloes per lb....	Aloes, per lb..	0	0	0	0	0	0
Amandelen per lb	Almonds pr lb.	0	0	3½	0	0	3½
Appelen per lb..	Apples, per lb	0	0	0	0	0	0
Abrikozen per lb	Apricots, ditto.	0	0	2½	0	0	2½
Aardappelen p b	Potatoes p 3 b	0	1	10	0	11	10
Azyn per ½ aum	Vinegar ½ aum	0	0	0	0	0	0
Bonen pr 3 bushel	Beans p 3 bus.	1	6	3	4	1	9
Boter per pond..	Butter, per lb.	0	1	8	0	2	0
Brandewyn p leg.	Brandy p leag	19	12	0	2[illegible]	[illegible]	0
Bokkevellen p st	Buckskins, ea.	0	0	0	0	0	0
Drg. Ossehuides	Dry Oxhides, e	0	0	0	0	0	0
Eenden	Ducks & Musc.	0	1	9½	0	3	1
Erwten per b..	Peas per bus	0	0	0	0	0	0
Eyeren per 100..	Eggs per 100..	0	14	7	0	17	3
Garst pr 3 bushel	Barley p 3 bus.	0	9	7	0	9	7
Ganzen per stuk	Geese, each ..	0	3	2	0	3	2
Haver p 3 bushel	Oats per 3 bus	0	8	6	0	8	6
Havergerv, 100lb.	Oatshys. 100lb	0	5	2	0	6	4
Hoenders per st.	Fowls each ..	0	0	0	0	0	0
Hoorns, elk	Horns, each..	0	0	0	0	0	0
Kalkoenen pr st.	Turkeys, ea ..	0	0	0	0	0	0
Kaf p 16 zakken	Chaff, 16 sacks	2	12	0	4	8	0
Kalven per stuk	Calves, each..	0	0	0	0	0	0
Koorn per 3 b..	Wheat pr 3 bus	0	0	0	0	0	0
Linzen, dito....	Lentils, p do..	0	0	0	0	0	0
Melies dito....	Maize do...	0	0	0	0	0	0
Okkernooten p lb	Walnuts, p lb.	0	0	0	0	0	0
Patatas p 3 bushel	S. Potatoes, 3b	0	7	11	0	8	3
Peren per pond..	Pears, per lb..	0	0	0	0	0	0
Pampoenen elk..	Pumpkins, ea.	0	0	0	0	0	0
Persiken per lb..	Peaches per lb.	0	0	0	0	0	0
Rog per 3 bushel	Rye per 3 bus.	0	14	0	0	14	0
Rozynen per lb	Raisins per lb	0	0	2½	0	0	2½
Schapenvel. p st.	Sheepskins ea.	0	0	0	0	0	0
Merinovel. p st.	Merino Skins, e	0	0	0	0	0	0
Stroo p vracht	Straw p. load	0	0	0	0	0	0
Uijen p 3 bushel	Onions p 3 bus	0	9	1	0	9	9
Varkens, gemeste	Pigs, fattened	1	7	0	1	7	0
——ongemeste	Do., unfattened	0	14	6	0	14	6
——speen....	Do., sucking, e	0	8	0	0	8	0
Vederen, Str p lb	Feathers, O..lb	0	0	0	0	0	0
——bedde p lb	——Bed per lb	0	0	0	0	0	0
Vygen dito......	Figs per lb..	0	0	0	0	0	0
Wol grof, dito..	Wool, ditto..	0	0	0	0	0	0
Wyn, ordinaire	Wines ordin.	0	0	0	0	0	0
Wyn Steen	Wine Stone.	0	0	0	0	0	0
Zoetelimoe. p 100	Oranges, p 100	0	0	7½	0	1	9
Zout per 3 bushel	Salt, per 3 bus.	0	0	0	0	0	0

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 10, Wale street.
J. W. LOTZ, No. 10, Wale-street, Printer and Publisher.